

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР
ПРАКТИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ І СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ
ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ ПРАКТИКУЮЧИХ ПСИХОЛОГІВ

*Застосування
діагностичних мінімумів
в діяльності працівників
психологічної служби*

За загальною редакцією В.Г. Панка

УНМЦ
практичної психології і соціальної роботи
Київ - 2018

Рекомендовано до друку Вченою радою
Українського науково-методичного центру
практичної психології і соціальної роботи НАПН України
(протокол №13 від 26.12.2018 р.)

Автори-упорядники:
В. М. Горленко, В. Д. Острова, Н. В. Сосновенко, І. І. Ткачук

За загальною редакцією
доктора психологічних наук, професора В. Г. Панка

Рецензенти:

Жук Т. В. кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник, провідний науковий співробітник лабораторії психологічного супроводу дітей з особливими освітніми потребами УНМЦ практичної психології і соціальної роботи;

Лунченко Н.В. науковий співробітник лабораторії прикладної психології освіти УНМЦ практичної психології і соціальної роботи.

Застосування діагностичних мінімумів в діяльності працівників психологічної служби : [метод. рек.] / авт.-упор.: В. М. Горленко, В. Д. Острова, Н. В. Сосновенко, І. І. Ткачук ; за заг. ред. В. Г. Панка. – Київ : УНМЦ практичної психології і соціальної роботи, 2018. – 106 с.

ISBN 978-617-7118-30-4

Методичні рекомендації «Застосування діагностичних мінімумів в діяльності працівників психологічної служби» розроблено в рамках виконання наукового дослідження «Науково-методичні засади розроблення та впровадження алгоритмів, циклограм, діагностичних мінімумів діяльності працівників психологічної служби системи освіти» (номер державної реєстрації 0117U000162).

У виданні висвітлено методичні засади психодіагностичної роботи працівників психологичної служби; розглянуто особливості діагностичної діяльності фахівців у закладах дошкільної освіти, закладах загальної середньої освіти та педагогічними працівниками; представлено перелік діагностичних методик для застосування з різними цільовими аудиторіями.

У розробці методичних рекомендацій застосовано матеріали психологічних служб Вінницької, Запорізької, Дніпропетровської, Івано-Франківської, Львівської, Сумської, Чернівецької областей.

Для практичних психологів, соціальних педагогів, методистів з психологічної служби, студентів відповідних спеціальностей, викладачів ВНЗ.

ISBN 978-617-7118-30-4

© УНМЦ практичної психології і
соціальної роботи

Вступ

Розділ 1

Основні поняття психологічної діагностики

Розділ 2

Психодіагностика в закладі освіти

Розділ 3

Особливості діагностичної роботи
працівників психологічної служби з різними
цильовими аудиторіями

3.1. Заклад дошкільної освіти

3.2. Заклад загальної середньої освіти.

3.2.1. Початкова школа

3.2.2. Основна школа

3.2.3. Старша школа

3.3. Діагностична робота з педагогічними працівниками

Розділ 4

Перелік психодіагностичних методик та
методик для соціально-психологічних
обстежень

**4.1. Діагностичний мінімум. Заклад дошкільної
освіти**

**4.2. Діагностичний мінімум. Заклад загальної се-
редньої освіти.**

4.2.1. Початкова школа

4.2.2. Основна школа

4.2.3. Старша школа

**3.3. Діагностичний мінімум. Педагогічні працівни-
ки**

Література

ВСТУП

Діагностичний інструментарій є основою професійної діяльності працівника психологічної служби як власне діагностика є єдиним базисом, на якому ґрунтуються уся розвивальна, корекційна і профілактична робота. Від точності результатів діагностики у повній мірі залежить ефективність подальшої роботи практичного психолога і соціального педагога.

Сьогодні у питанні готовності працівників психологічної служби до здійснення адекватної, науково обґрунтованої психологічної діагностики існує певна кількість проблем, які, у своїй сукупності, можуть негативно позначитись на професійному статусі як окремих працівників, так і служби в цілому. Зупинимось на основних.

Недостатня теоретична підготовка фахівця яка бере свій початок іще з навчання у закладі вищої освіти і продовжується протягом різноманітних курсів підвищення кваліфікації. Іншими словами – фахівець, що застосовує той чи інший опитувальник, тест, проективні малюнки і т.п. не має жодного уявлення про ту психічну реальність чи психічні механізми, з якими йому доводиться мати справу. Серед недосвідчених психологів існує навіть своєрідна фобія, суть якої полягає у смутному відчутті власної невисокої кваліфікації. Компенсується вона зазвичай гонитвою за накопиченням різного роду тестів і психодіагностичних методик. Такі психологи вважають, що наявність великої кількості тестів та їх активне, зазвичай невірное, застосування компенсує нерозуміння сутності досліджуваного явища.

З іншої сторони – непрофесіонали (правоохоронці, медики, соціологи) вважають, що якщо вони беруть психологічну методику з інструкцією для проведення обстеження і шкалаами, які тим чи іншим чином класифікують досліджуваних за типами чи групами, вважають себе компетентними у питаннях людської психіки та мають право робити висновки на цю тему.

Теоретична і методологічна безпорадність часто заводять недосвідченого психолога у тенета містики, ненаукових

«теорій», окультизму. Ось чому нерідкими є випадки, коли під виглядом психологічного обстеження застосовуються зовсім непсихологічні методи – карти Таро, хіромантія, фотографії «аури», астрологія («астрапсихологія»), соціоніка і т.п.

Відсутність елементарних знань у галузі основ психодіагностики. Так, наприклад, багато хто не має жодних уявлень про те, що таке валідність психодіагностичної методики, про методи, якими вона визначається, про види валідності. Дехто вважає, що переклад тексту опитувальника з однієї мови на іншу жодним чином не впливає на її валідність а, значить і на достовірність результатів, які одержані за її допомогою. Більш того, іноді в якості опитувальника застосовується «авторська анкета», яка являє собою простий набір безсистемних запитань.

Суттєвою проблемою є повна або часткова відсутність навичок проведення психодіагностичного обстеження. До тримання стандартної процедури обстеження суттєво впливає на точність одержаних результатів. Нерідкими є випадки коли досліджуваним не повідомляється про результати психодіагностичного обстеження, що суттєво зменшує їх мотивацію до участі у подальших обстеженнях. До цього слід додати некоректне висвітлення результатів психодіагностики. Часто воно є або незрозумілим для досліджуваних, або таким, що принижує їх людську гідність.

Названі проблеми є, на наш погляд, найбільш кричущими і такими, що значно погіршують прогностичний характер психологічного обстеження а, значить, і всю роботу психологічної служби в цілому.

На нашу думку зараз доволі актуальним є забезпечення працівників психологічної служби мінімальним набором психодіагностичних інструментів які могли б допомогти у вирішенні найбільш типових проблем, що існують зараз у практиці роботи освітніх установ.

Складаючи цей посібник автори виходили з необхідності виконання наступних умов:

- психодіагностичний інструментарій, що пропонується у цій роботі, має бути перевірений на практиці, бути валідним і мати відомості про експертизу, яку він пройшов серед відомих фахівців;
- перелік методик має складати деякий мінімум, який

знадобиться працівникам психологічної служби у вирішенні типових і найбільш розповсюджених у практиці роботи проблем учасників освітнього процесу;

- діагностичний мінімум має бути структурований за основними цільовими аудиторіями і рівнями освіти – початкова, основна і старша школа;
- методики, що тут пропонуються, мають бути простими у практичному застосуванні, найбільш поширеними серед професійного співтовариства і не потребувати багато часу для їх вивчення;
- пропоновані психодіагностичні методики мають узгоджуватися з типовими циклограмами діяльності працівників служби;
- текст посібника має запобігати непрофесійному застосуванню психодіагностичних методик і неконтрольованому їх поширенню.

Таким чином, дана робота є першою, наскільки нам відомо, спробою пов'язати психодіагностичний інструментарій з системою роботи працівників психологічної служби на основі щорічного планування, з урахуванням специфіки основних цільових аудиторій, специфіки навчальних закладів та рівнями освіти.

Для успішної роботи над цією проблемою у майбутньому авторам конче необхідно одержати «зворотній зв'язок» від основних споживачів – практичних психологів і соціальних педагогів закладів освіти. З вдячністю приймемо ваші зауваження за адресою isar@ukr.net.

РОЗДІЛ 1.

Основні поняття психологічної діагностики

ДІАГНОСТИКА (від грец. διαγνωστικός – здатний розпізнавати) – процес розпізнавання хвороби й визначення її; наука про методи встановлення діагнозу [24].

МІНІМУМ (лат. minimum) – 1) Найменша кількість; найменша величина; нижча межа чогось. 2) матем. Найменше значення безперервної функції [24].

Психодіагностика – це психологічна науково-практична дисципліна, що розробляє якісні та кількісні процедури розпізнавання психічних процесів, станів, рис і якостей особистості.

Предмет психодіагностики – способи і засоби вияву (вимірювання) психічних процесів, властивостей, станів у їхній динаміці, кількісно-якісній специфіці, системних зв'язків і причинних відношень [13].

Об'єкт психодіагностики є діагностично релевантним лише у разі:

1) теоретичного знання дослідником структури об'єкта психодіагностики, його діагностичних ознак та способів дослідження;

2) практичної взаємодії діагноста з об'єктом (досліджуваним), наголошуючи таким чином на теоретико-практичному характері психологічної діагностики.

Психодіагностика як теоретична дисципліна є підґрунтам безпосередньої практичної діагностичної роботи психолога, в якій він втілює власні знання:

- теоретико-методологічних та конкретно-методичних принципів побудови психодіагностичних інструментів та формування психодіагностичного висновку про стан вимірюваної психологічної змінної;

- методів та методик діагностики найбільш універсальних психодіагностичних об'єктів (риси особистості, здібності, мотиви, свідомість та самосвідомість тощо);

- диференціальної психометрики як математизованої методології вимірювання індивідуальних відмінностей людей;

- етичних і професійних норм психодіагностичної роботи [13].

Для практичного психолога важливо розуміти, що існують два типи психологічної діагностики, які є практично протилежними за своїм змістом і спрямованістю [16] – наукова психодіагностика і прикладна (клінічна) психодіагностика. Попри зовнішню схожість процедур обстеження досліджуваних, застосування одних і тих же методик та інструментів обробки даних, ці два види психодіагностики мають протилежну мету.

Наукова психодіагностика здійснюється з метою дослідження певного психічного явища – інтелекту, мотивації, рис особистості і т.п. Таке дослідження не передбачає роботу з окремим клієнтом. Тут головне винайдення закономірності, певної тенденції, усередненого значення тієї чи іншої психічної функції у певній групі людей (вік, стать, соціальний статус та ін.). Кінцевим результатом тут є певна норма, що характеризує визначену сукупність людей. Наприклад: середнє значення інтелекту дітей 10-річного віку складає 110 балів.

Прикладна (клінічна) психодіагностика має справу з конкретною особистістю клієнта, з його індивідуальністю. Вона здійснюється для того, щоб психолог міг би глибше розібратися у особливостях (наприклад – когнітивної сфери) конкретної людини, доповнити своє уявлення про особистість конкретного учня. Наприклад: рівень інтелекту учня С. дорівнює 95 балам, а це означає, що даний учень має рівень інтелектуального розвитку дещо нижче вікової норми, але це компенсується наполегливістю і високою мотивацією досягнення успіху у навчанні.

Отже, коли ми говоримо про діагностичні мінімуми та процедури їх застосування у практичній роботі психолога, ми маємо на увазі виключно процедури прикладної (клінічної) психодіагностики.

Діагностичний мінімум визначається нами як сукупність психодіагностичних методів, методик і процедур з доведеною валідністю і науково обґрунтованими нормами, яка застосовується з метою виявлення життєвих проблем або відхилень у психічному, особистісному чи соціальному розвиткові здобувачів освіти та їх найближчого соціального оточення.

У психологічно-педагогічній літературі психодіагностичні мінімуми зазвичай розглядаються у якості схем діагностично-

го дослідження з визначеними цілями та з відповідним обмеженім набором методик.

Діагностичні мінімуми застосовуються для моніторингу процесу навчання і рівня актуального розвитку здобувачів освіти, специфіки цього розвитку, надання інформації педагогічним працівникам та батькам для належної організації освітнього та виховного процесів в закладі освіти.

Відповідно до наказу МОН України від 22.05.2018 року № 509 «Про затвердження Положення про психологічну службу у системі освіти України» одними з найважливіших функцій психологічної служби є такі:

- діагностично-прогностична – психологічно-педагогічне вивчення чинників становлення особистості, її індивідуального розвитку;

- корекційно-розвиткова – система впливів, спрямованих на подолання визначених проблем, труднощів, шкідливих звичок, негативних емоційних станів тощо у здобувачів освіти; здійснення психологічно-педагогічних заходів з метою усунення відхилень у психофізичному та інтелектуальному розвитку і поведінці, подолання різних форм девіантної поведінки; сприяння розвитку освітніх, інтелектуальних, загальних, спеціальних та соціальних здібностей, формування мотивації до освітньої діяльності у здобувачів освіти; надання психологічно-педагогічної допомоги здобувачам освіти з метою адаптації до умов навчання і життєдіяльності.

Виокремлені функції конкретизовано у таких напрямах діяльності працівників психологічної служби:

- діагностика – виявлення причин труднощів у навчанні, інтелектуальному розвитку, соціально-психологічній адаптації; вивчення та визначення індивідуальних особливостей динаміки розвитку особистості, потенційних можливостей в освітньому процесі, професійному самовизначенні;

- корекція – усунення виявлених труднощів соціально-психічного розвитку здобувачів освіти, зниження ризиків проблем адаптації до освітнього середовища, схильності до залежностей та правопорушень, різних форм девіантної поведінки [19].

Ці функції і напрями діяльності є взаємопов'язаними, здійснення практичним психологом корекційної і розвиткової роботи неможливе без результатів психодіагностики.

Ще раз зазначимо і наголосимо, що у **здісненні практичними психологами психодіагностики мають застосуватися методики, які повністю відповідають основним вимогам до психодіагностичного методу, а сама практична психодіагностична діяльність має відповідати професійним етичним принципам.**

Психодіагностичний метод має вимірювально-випробувальну, оцінну спрямованість, за рахунок якої досягається кількісна і якісна кваліфікація явища, що досліджується. **Основними вимогами**, характерними і обов'язковими для психодіагностичного методу, є:

- стандартизація інструменту виміру, в основі якої лежить поняття норми. Це дозволяє порівняти показники, отримані від одного випробуваного, з такими в генеральній сукупності або відповідних групах, тим самим досягається адекватна інтерпретація цих показників. Стандартизація тесту найбільш важлива в тих випадках, коли здійснюється порівняння показників обстежуваних. При цьому вводиться поняття норми, або нормативних показників. Стандартні показники показують відміну індивідуального результату випробуваного від середнього в одиницях стандартного відхилення відповідного розподілу;

- надійність – тест зазвичай вважається надійним, якщо з його допомогою виходять одні й ті ж показники для кожного обстежуваного при повторному тестуванні. Найкращою процедурою визначення надійності є проведення досліджень через більш-менш значні часові інтервали. Всі дослідження надійності повинні виконуватися на досить великих (рекомендується 200 і більше випробуваніх) і репрезентативних вибірках;

- валідність – тест називається валідним, якщо він вимірює саме те, для вимірювання чого він призначений. Конструктивна валідність тесту демонструється повним, наскільки це можна, описом змінної, для вимірювання якої призначений тест, та забезпечує відповіді на два питання: 1) чи існує реально деяка властивість; 2) чи надійно вимірює даний тест індивідуальні відмінності по цій властивості.

- дотримання процедури дослідження (точне виконання інструкції, певні способи подання стимульного матеріалу, обмеження в часі і неприпустимість втручання експериментатора тощо) та врахування специфічних мотивів, що визна-

чають активність суб'єкта, особливу стратегію його поведінки, особливості ситуації – як соціальної (взаємодія психолога і обстежуваного), так і стимульної (наприклад, з різним ступенем структурованості) [4, с.109].

Діяльність працівників психологічної служби в системі освіти регламентує Етичний кодекс Товариства психологів України [9].

Етичний кодекс насамперед передбачає застосування таких загальних етичних принципів: повага до особистості, захист людських прав, почуття відповідальності, чесність та відвертість стосовно клієнта, обережність щодо використання методів і процедур, професійна компетентність, твердість у досягненні мети втручання, наукове обґрунтування останнього.

Відповідальність. Практичний психолог несе особисту відповідальність за свою роботу та її можливі наслідки, за надійність методик, що застосовуються, та об'єктивність результатів. Цей принцип є обов'язковим для фахівців в усіх напрямах діяльності – психодіагностиці, психокорекції, психо-профілактиці тощо. З погляду застосування цього принципу в системі освіти слід наголосити на особливій відповідальності шкільного психолога перед дітьми, а також іншими учасниками освітнього процесу – вчителями та батьками. Мова йде про те, що коли інтереси дитини, які насамперед має обстоювати психолог, вступають у протиріччя з інтересами інших дітей чи дорослих, психолог має виконувати свої функції з максимальною неупередженістю. Персональна відповідальність психолога перед дітьми полягає також у збереженні даних психологічних обстежень у таємниці або в переданні їх третім особам лише з особистого дозволу самих дітей. На превеликий жаль, цей пункт часто порушується психологами.

Компетентність. Основний зміст цього принципу полягає в тому, що практикуючий психолог повинен постійно підвищувати рівень своєї професійної компетентності, поповнювати свої знання про нові наукові досягнення в галузі його діяльності. Психолог має брати на себе лише ті завдання, для виконання яких він має відповідну освіту та володіє методами їх реалізації.

Психолог не має права застосовувати методи й процедури, які не пройшли достатньої апробації або не повністю відповідають науковим стандартам.

При інтерпретації даних психологічного обстеження йому

слід уникати пояснень щодо структури тесту чи його змістових проявів.

Психолог не має права передавати психодіагностичні, психотерапевтичні чи психокорекційні методики для користування некомпетентним особам і зобов'язаний запобігати використанню методів психодіагностики професійно не підготовленими людьми.

Психолог не повинен давати індивідуальні поради і виголошувати судження, не маючи достовірних знань про обстежуваного або ситуацію, в якій той перебуває.

Благополуччя клієнта. Робота практикуючого психолога спрямована передусім на досягнення виключно гуманних цілей, які передбачають зменшення обмежень на шляху вільного інтелектуального й особистістного розвитку кожної людини.

Під час роботи психолог суворо дотримується принципу добровільної участі клієнта у стосунках з ним, утримується від зайвих обстежень та поспішних висновків, дуже обачно висловлюється щодо питань норми і патології.

Усю свою роботу психолог проводить на основі безумовної поваги гідності та недоторканності особистості людини, активно захищає її права, визначені Загальною декларацією прав людини. Він завжди керується принципом чесності й відвертості, виступає одним із головних захисників інтересів особистості перед суспільством, якщо вони кимось порушуються.

РОЗДІЛ 2. Психодіагностика в закладі освіти

Предметом психологічної діагностики в освітньому закладі є психічні процеси, стани і якості особистості здобувачів освіти, соціальні і психологічні проблеми, що виникають в процесі освітньої діяльності та спілкування всіх учасників освітнього процесу – учнів, вчителів, батьків.

На думку М. Бітянової [2], діагностична робота – традиційна ланка роботи шкільного психолога, історично перша форма шкільної психологічної практики, яка забирає досить значну частину робочого часу фахівця. Існує дві причини такої ситуації: перша – це особливості професійної підготовки фахівця, діагностиці приділяється досить багато уваги на етапі навчання практичних психологів, друга – можливість пред'явити результати здійсненої діагностики найбільш зацікавленим сторонам, тобто педагогам та батькам.

Авторка підкреслює, що шкільна діагностична діяльність відрізняється від традиційної дослідницької діагностики. Діагностика у закладі загальної середньої освіти має займати менше часу, а також бути простою і доступною в обробці і аналізі, її результати мають «перекладатися» на педагогічну мову. А найголовніша відмінність полягає у меті та завданнях діагностичної роботи. Зазначимо, що це стосується діагностичного напряму у діяльності практичного психолога та соціального педагога не тільки у школі, а і в закладах дошкільної освіти, професійно-технічних навчальних закладах, закладах вищої освіти.

Психодіагностика в системі освіти має на меті інформаційне забезпечення процесу психологічного та соціально-педагогічного супроводу освітнього процесу. Дані, що отримуються фахівцем в результаті психодіагностики, необхідні для складання психологічної характеристики здобувача освіти для визначення шляхів і форм надання допомоги тим, що зазнають труднощів у навчанні, спілкуванні і психологічному самопочутті.

«Однак діагностика і її дані не можуть і не повинні ставати самоціллю» – підкреслює авторка [2, с. 31]. Вона виокремлює такі принципи побудови та організації психодіагностич-

ної діяльності шкільного психолога:

- відповідність обраного діагностичного підходу і конкретної методики меті психологочної діяльності у школі (цілям і завданням ефективного супроводу освітнього процесу). Методика, що застосовується, має виявляти саме ті психологочні особливості школяра, знання яких необхідно для його успішного навчання і розвитку в шкільному середовищі.
- результати обстеження або відразу мають бути сформульовані «педагогічною» мовою, або легко піддаватися перекладу на неї. Тобто, спираючись на результати діагностики, психолог або безпосередньо сам педагог мають змогу виокремити причини навчальних або поведінкових труднощів дитини і створювати умови для успішного засвоєння знань та ефективного спілкування.
- прогностичність методів, що застосовуються, тобто можливість прогнозувати на їх основі певні особливості розвитку дитини на подальших етапах навчання, попереджати потенційні порушення і труднощі.
- високий розвивальний потенціал методу, тобто можливість отримання розвиваючого ефекту в процесі самого обстеження і побудови на його основі різних програм розвитку.
- економічність процедури. Ефективна діагностична методика – це коротка, багатофункціональна процедура, яка існує як в індивідуальному, так і в груповому варіанті, легка в обробці і однозначна (по можливості) в оцінці даних, що отримуються.

Відповідно до мети психодіагностичної діяльності авторка виокремлює три основних діагностичних схеми: діагностичний мінімум, первинна диференціація норми і патології розумового розвитку і поглиблене психодіагностичне обстеження. Кожна схема спрямована на вирішення своїх завдань психологічного супроводу та має власні обмеження. Разом з тим зазначені схеми органічно взаємопов'язані між собою і в реальній шкільній практиці та можуть застосовуватися в певній системі, послідовності.

Перша психодіагностична схема – діагностичний мінімум. Вона являє собою комплексне психолого-педагогічного обстеження всіх школярів певної паралелі. Схема орієнтована на виявлення соціально-психологічних особливостей шко-

лярів, що істотно впливають на ефективність їх навчання і розвитку. Реалізація схеми дозволяє, по-перше, визначити групу школярів, у яких є помітні труднощі в навчанні, поведінці і психологочному самопочутті в шкільному середовищі, по-друге, визначити ті специфічні особливості когнітивної, емоційно-вольової та особистісної сфери всіх школярів обстежуваної паралелі, знання яких необхідно для успішного психологічного супроводу освітнього процесу в подальшому.

Діагностичний мінімум має диференційний характер – він дозволяє умовно розподілити усю групу обстежуваних на дві підгрупи – «психологічно благополучних» дітей, особливості психічного і особистісного розвитку яких не призвели нині до істотних проблем у навчанні, взаємодії і самопочутті в шкільному середовищі, та дітей «з проблемами навчання і розвитку» [2].

У разі виявлення проблем рекомендується поглиблене обстеження особистості школяра, для чого здійснюється індивідуальний відбір методик.

У 2018 році науковими співробітниками УНМЦ практичної психології і соціальної роботи здійснено дослідження організаційного та методичного забезпечення діяльності психологочної служби навчальних закладів в умовах об'єднаних територіальних громад. Реформування системи освіти, створення об'єднаних територіальних громад, організаційні зміни у діяльності психологочної служби – все це суттєво впливає на професійну діяльність практичних психологів і соціальних педагогів закладів освіти різного типу, методистів психологічної служби. У дослідженні (анкетування, опитування, фокус-групи) взяли участь працівники психологічної служби Дніпропетровської, Запорізької та Сумської областей, загальна кількість учасників – 98 осіб, з них: практичних психологів – 33 особи, методистів психологічної служби – 65 осіб. Метою дослідження було визначення найбільш актуальних потреб цільової аудиторії у методичному забезпеченні їх професійної діяльності. В результаті дослідження були виявлені наступні проблеми:

- недостатня кількість методик корекційно-розвивальної роботи (сертифіковані програми) – 20% опитаних;
- методичне забезпечення усіх напрямів професійної діяльності – 12% опитаних;

- відсутність діагностичних мінімумів для роботи практичних психологів і соціальних педагогів – 7% опитаних;
- методики і протоколи діяльності фахівців в умовах впровадження концепції Нової української школи – 9%.

Таким чином, проблема забезпечення практичних психологів і соціальних педагогів діагностичними мінімумами для здійснення моніторингу рівнів психічного і особистісного розвитку здобувачів освіти та учнівських колективів посідає чільне місце серед актуальних проблем методичного забезпечення діяльності психологічної служби системи освіти.

РОЗДІЛ 3. Особливості діагностичної роботи працівників психологічної служби з різними цільовими аудиторіями

Для більш глибокого розуміння особливостей і змісту діагностичних мінімумів, обґрунтування переліку психодіагностичного інструментарію, що пропонується для практичної роботи працівникам психологічної служби, необхідно окреслити: вікові особливості здобувачів освіти на певному рівні їх особистісного розвитку; специфіку соціальної ситуації розвитку; психічні новоутворення, що виникають у цей період; труднощі розвитку та кризові явища які є притаманними конкретним віковим групам.

3.1. Заклад дошкільної освіти

Дошкільним дитинством вважається період від 3 до 6 (7) років. Передують йому період немовляти (від 0 до 1 року) і раннього віку (від 1 до 3 років). Згідно із Законом України «Про дошкільну освіту» заклади дошкільної освіти забезпечують розвиток, виховання і навчання дітей віком від одного до шести (семи) років. Проте, як свідчить практика, більшість закладів розпочинають роботу з дітьми 3 року життя. Соціальна ситуація розвитку дитини цього віку характеризується сумісною діяльністю дитини і дорослого, метою якої виступає засвоєння суспільно вироблених способів вживання предметів. Предметна діяльність стає провідною у психічному розвитку дитини. Найважливішим психологічним новоутворенням цього періоду є поява свідомого виявлення свого «Я». Усвідомлення свого Я, зародження самосвідомості, прагнення виділитися обумовлюють виникнення кризи трьох років. Психічний розвиток same дітей дошкільного віку розглядається як період від 3 до 6 (7) років, що протікає безпосередньо після кризи 3 років. Періоди дошкільного віку (за Законом України «Про дошкільну освіту») такі: молодший дошкільний вік (від трьох до чотирьох років); середній дошкільний вік (від чотирьох до п'яти років); старший дошкільний вік (від п'яти до шести (семи) років). Соціальна ситуація розвитку дитини дошкільного віку

характеризується розширенням сфери взаємодії та колом спілкування дитини. Провідним видом діяльності стає рольова гра. До новоутворень цього періоду відносяться довільність поведінки, засвоєння моральних норм поведінки, супідядність мотивів тощо. Завершується період дошкільного дитинства кризою шести-семи років, коли дитина прагне стати школярем [14].

Дошкільний вік – відповідальний і дуже короткий етап психічного розвитку дитини. Цей період характеризується бурхливим і стрімким розвитком всіх сторін психіки дитини: формуються основи особистості, удосконалюються емоціональна і когнітивна сфери. Тим самим закладається фундамент для подальшого зростання. В обов'язки практичного психолога входить вивчення та визначення індивідуальних особливостей динаміки розвитку дитини, її потенційних можливостей в освітньому процесі [19]. Тому в діяльності практичного психолога значне місце займає діагностика.

Психодіагностика в закладах дошкільної освіти визначається як «діяльність з психологічного вивчення дитини протягом дошкільного віку, в контексті сім'ї та освітньо-розвиваального середовища закладу дошкільної освіти» [8; 10; 7].

Предметом психодіагностики в умовах закладу дошкільної освіти є «індивідуально-вікові особливості дітей, причини порушень і відхилень в їх психічному розвитку» [7].

Мета діагностичної діяльності практичного психолога – «виявлення рівня актуального розвитку дитини і специфіки цього розвитку, на основі аналізу яких можливе встановлення психологічного діагнозу і визначення імовірності прогнозу подальшого розвитку дитини з виходом на адекватні для нього вид, форму і режим навчання, рекомендації по розвивальній та/або корекційній роботі для усіх спеціалістів супроводу дитини в освітньому просторі» [23].

У психодіагностиці дітей дошкільного віку зазначають такі особливості при підборі психодіагностичних методик [8]:

1. Необхідність дослідження динаміки психічного розвитку дитини обумовлює доцільність підбору психодіагностичних методик, які повинні зберігати наступність для вивчення різних періодів дошкільного віку. Такий підхід дозволить скласти історію розвитку дитини в освітніх умовах.

2. Психодіагностичні методики повинні надавати мож-

ливість виявити центральні онтогенетичні моменти, етапність у розвитку кожної сторони психіки. Таким чином, будуть вивчені параметри, що характеризують процес становлення особистості дитини.

3. Психодіагностичні методики повинні носити розвиваючий характер і вже в процесі їх використання приводити до позитивних змін в особистості вихованців на основі осмислення ними ряду моментів своєї життєдіяльності, стимулювати об'єктивзації внутрішніх тенденцій в сукупності різноманітних проявів: мовних, поведінкових, емоційних.

4. Психодіагностичні методики повинні давати можливість побудувати взаємодію дорослого і дитини таким чином, щоб:

- не допустити перевтоми дитини, бути економічними за процедурою;
- виключити вплив на кшталт навіювання дорослого на дитину;
- давати вихованцю можливість максимально вільно висловити свій внутрішній світ;
- створювати знайому дитині освітню ситуацію, хоча і змодельовану з моніторинговими цілями.

5. Психологічні методики повинні бути розроблені або модифіковані таким чином, щоб:

- дозволяти моделювати за допомогою різних засобів ситуації тих видів діяльності, в яких відбувається формування будь-якої інтегративної якості, забезпечуючи зв'язок діагностичної та освітньої роботи;

- результати методик могли б бути виражені не тільки в кількісних показниках, а й в якісних, відображаючи індивідуальні освітні потреби кожного вихованця;

- сукупні дані, отримані за допомогою комплекту методик, дозволяли б не тільки зробити висновок про окремий психічний процес (пам'ять, мовлення, сприйняття, мислення тощо), але й скласти б цілісне уявлення про розвиток особистості дитини.

6. Вивчення психічного розвитку дитини у взаємозв'язку особистісних і операційно-технічних аспектів діяльності вихованця, засвоєння яких становить зміст його розвитку і освіти.

7. Комплексне використання формалізованих і малоформалізованих методик, а також методів діагностики та експертної оцінки досягнення дітей.

Крім того, науковці зазначають, що при проведенні психолого-педагогічного обстеження дитини дошкільного віку необхідно дотримуватись певних умов. Умовно їх можна розподілити за аспектами, що ними регламентуються на:

регламентація простору

- спеціальне приміщення для роботи (в кімнаті не повинно бути медичних інструментів, яскравих барвистих плакатів тощо);

- обов'язкове знайомство дитини з даною кімнатою;
- регламентація емоційного навантаження
- встановлення емоційного контакту з дитиною (напередодні з'ясувати, як звертається до дитини в сім'ї; що вона любить. Не варто звертатись до дитини за прізвищем!);

- утримання єдиної просторової позиції психолога і дитини (очі психолога на рівні очей дитини), яка забезпечується відсутністю домінанти дорослого та організована в дитячому просторі (дитячий стіл і стільчики, сидіти дитина може поруч з психологом або з боку, але не через стіл і т. д.);

- надання початкового вільного вибору сфери діяльності («гра», «малюнок», «спілкування» і т.д.), що забезпечує поле можливостей для дитини;

регламентація інтелектуального навантаження

- забезпечення зміни видів діяльності, на основі яких побудовані завдання (спілкування – конструювання – рух – малювання);

- кожний вид завдання необхідно починати з легкого (тренувального) варіанту, щоб дитина зрозуміла, в чому воно полягає, і відчула задоволення від його успішного виконання;

- під час обстеження слід підтримувати інтерес до завдань, які виконує дитина;

- різні види допомоги необхідно строго дозувати і обов'язково фіксувати в протоколі обстеження;

- при проведенні обстеження необхідно максимально використовувати психолого-педагогічне спостереження за поведінкою та діяльністю дитини в дошкільному закладі;

регламентація часу

- обстеження повинно бути узгоджено з розкладом дня дітей дошкільного віку. Доцільно його проводити у першу половину дня;

- час психодіагностичного обстеження дитини дошкіль-

ного віку складає 30-60 хв. в залежності від віку дитини. Половина зазначеного часу використовується за бажанням дитини, а половина – власне на психодіагностичне обстеження;

- безперервна тривалість обстеження не повинна перевищувати 20 хвилин (у старшому дошкільному віці), при перших ознаках втоми потрібно перейти на інший вид роботи [11; 14; 7; 6].

Наведемо приклад розподілу часу психодіагностичного обстеження дитини дошкільного віку (за Гріньовою О. М. та Терещенко Л. А.):

- практичний психолог ЗДО має провести три тести, а дитина старшого дошкільного віку) хоче гратись, слухати казку і співати. У такому випадку час психодіагностичного обстеження може бути розподілений таким чином:

1. Спільна гра психолога з дитиною – 5-10 хв.
2. Проведення першого тесту – 5-10 хв.
3. Читання казки дитині – 5-10 хв.
4. Проведення другого тесту – 5-10 хв.
5. Спів пісень за бажанням дитини – 5-10 хв.
6. Проведення третього тесту – 5-10 хв.
7. Подяка психолога дитині за продуктивну роботу;

У підсумку, загальний час роботи психолога з дитиною склав від 30 до 60 хвилин; час, затрачений безпосередньо на проведення діагностичних методик – від 15 до 30 хвилин і час безперервного обстеження на перевищив рекомендовані 20 хвилин.

В науковій літературі визначені правила які мають бути враховані при проведенні діагностики [6; 7]:

- Обов'язково звертайте увагу на інструкцію, яка дається в кожній методиці. Пам'ятайте, що неправильна інструкція може повністю змінити зміст завдання і, отже, отриманий Вами результат.

- Не забуйте про те, що кожна методика розрахована на певний вік. Тому уважно стежте за тим, щоб вік досліджуваної дитини збігався з тим віком, для якого складена дана методика. Існують методи, які можна використовувати в різних вікових групах. У таких випадках звертайте увагу на інструкцію та спосіб подачі матеріалу для кожного віку.

- Результати, отримані Вами, також не можуть бути однакові для різного віку. Тому будьте уважні при інтерпретації

результатів, обов'язково звіряйте їх з нормативністю, тобто з тими результатами, які є типовими для дітей даного віку. Пам'ятайте і про те, що тільки за даними однієї методики, навіть якщо результати дитини нижче, ніж повинні бути в нормі, ще не можна зробити висновок про її відсталість, так само як і про обдарованість. Такий висновок може бути зроблений тільки в тому випадку, якщо дані всіх інтелектуальних тестів (або більшості з них) нижче або вище норми.

- Багато методик вимагають спеціального «стимульного матеріалу» тобто карток, текстів, картинок, які пропонуються дитині. Не забувайте, що всі інструкції про порядок пред'явлення і способи подачі цього матеріалу обов'язкові; при недотриманні їх або зміні самого матеріалу Ви отримаєте зовсім інший результат.

- Існують так звані суб'єктивні необ'єктивні методики, способи аналізу отриманих результатів. Одні з них мають точні ключі й розраховані за балами варіанти відповідей, інші вимагають не кількісної, але якісної інтерпретації; хоча працювати з ними важче, часто ці методи дають більш важливі дані про психічний стан дитини. Однак при роботі з ними треба проявляти особливу увагу і звіряти отримані результати з показниками, отриманими в інших тестах.

- Ніколи не намагайтесь тиснути на дитину, тобто працювати з нею без її добровільного бажання. Заперечення дитиною ситуації обстеження може порушити весь процес діагностики і Ви отримаєте невірні результати. Намагайтесь теж не підкresлювати, що Ви перевіряєте дитину, ніби екзаменуєте її, це призведе до напруженості, скутості і також порушить об'єктивність отриманих даних. Можете включити обстеження в процес будь-якої спільноти діяльності, навіть ігрової, але тільки в тому випадку, якщо дитина може зосередитися і в процесі цієї гри, виконати завдання, а не кинути його на півдорозі, якщо воно їй здається не цікавим або важким.

Психологічне діагностування в закладах дошкільної освіти є плановим, а також здійснюється за запитом батьків або осіб, що їх замінюють, вихователів і адміністрації ЗДО. Зауважимо, що здійснювати індивідуальну діагностику, корекцію психолог може за запитом учасників освітнього процесу, отримавши письмову згоду батьків (законних представників). Зазначена згода може бути відклікана у будь-який момент [19].

В рамках діагностичного мінімуму практичним психологом закладу дошкільної освіти протягом року проводяться такі обстеження:

вересень – психологічний супровід адаптаційного періоду новоприбулих дітей (вивчення ступеня адаптації до умов закладу дошкільної освіти: опитування та анкетування педагогів і батьків, спостереження за поведінкою та емоційним станом дітей);

листопад – діагностика особливостей розвитку пізнавальної сфери дітей середньої групи;

січень – діагностика психологічної готовності дітей старшої групи до навчання в школі;

лютий – діагностика особливостей розвитку емоційної сфери дітей молодшої групи [12].

Психодіагностичний інструментарій практичного психолога закладу дошкільної освіти доволі різноманітний. У «Переліку психодіагностичних методик та методик для соціально-психологічних досліджень» що додається, зазначено методики, які дозволяють вирішити зазначені вище завдання з обстеження дітей дошкільного віку.

3.2. Заклад загальної середньої освіти

3.2.1. Початкова школа

Початкова школа – дуже важливий етап особистісного, інтелектуального і фізичного розвитку дитини, тому працівники психологічної служби закладу освіти мають приділяти особливу увагу учням перших класів. Особливо на етапі адаптації дитини до навчання.

Загальною метою діяльності психологічної служби в початковій школі є формування і розвиток особистості дітей, створення психологічно-педагогічних умов для розкриття творчих здібностей кожного учня, забезпечення його активності в засвоєнні знань, набутті вмінь та навичок, необхідних для подальшого успішного навчання в основній школі, досягнення оптимального рівня розвитку пізнавальної, емоційно-вольової та моральної сфер особистості молодшого школяра з урахуванням його психофізіологічних індивідуальних особливостей, життєвої історії і умов сімейного виховання.

Молодший шкільний вік охоплює період життя людини від

6-7 до 10-11 років. У цей час відбувається активне анатомічно-фізіологічне дозрівання організму, що створює можливості для здійснення цілеспрямованої поведінки, абстрактного мислення, планування й виконання програми дій. Зростає пластичність нервових процесів, спостерігається більша, ніж у дошкільників, урівноваженість процесів збудження і гальмування, хоча процеси збудження ще домінують, що визначає такі характерні особливості молодших школярів, як непосидючість, підвищена емоційність. Зростає функціональне значення другої сигнальної системи.

Особливості соціальної ситуації розвитку першокласника характеризуються тим, що він набуває абсолютно нового соціального статусу, ніж дошкільник. Вперше в своєму житті дитина починає відігравати соціально значущу роль – роль учня. Вперше у своєму житті дитина виконує соціально значущу діяльність – учіння. В учня поступово формується усвідомлення про власні права і обов'язки, що пов'язані з новою соціальною роллю.

Для дітей молодшого шкільного віку провідним видом діяльності є навчальна. В ній формуються основні новоутворення молодших школярів у пізнавальній (внутрішній план дій, пізнавальна потреба, довільність усіх психічних процесів) та особистісній сферах (потреба в самоствердженні, самооцінка, рефлексія тощо).

Таким чином, молодший шкільний вік є важливим і доволі складним етапом життєвого шляху дитини. Як перші три роки життя відіграють значну роль у становленні особистості, так і перші роки навчання багато в чому визначають подальше перебування дитини в школі, її життєвий шлях. Від того, як пройде адаптація, засвоєння нових вимог, сформується мотивація навчання тощо, залежить розвиток дітей у середніх і старших класах: адже більшість болючих шкільних проблем сягають корінням саме початкової ланки.

Основними завданнями діяльності психологічної служби у початковій школі в роботі з дітьми є:

- визначення готовності дитини до навчання у школі та побудова на цій основі корекційно-розвивальних програм індивідуального розвитку та визначення найбільш оптимальної навчальної програми і програми індивідуального розвитку;
- адаптація дитини до навчання, нового шкільного колек-

тиву, педагогів, формування навичок навчальної діяльності та самоконтролю;

- визначення особливостей сімейного виховання та найближчого соціального оточення, прищеплення навичок міжособистісного спілкування;
- раннє виявлення здібностей, інтересів і нахилів дитини та побудова на цій основі позакласної та позашкільної роботи, залучення до різноманітних форм творчої самореалізації;
- визначення причин труднощів у навчанні та адаптації до шкільного життя та побудова на цій основі корекційно-розвивальних програм;
- профілактика неуспішності, девіантної поведінки та конфліктів з однолітками і старшими;
- формування довільності психічних процесів, самоконтролю, навичок самостійної учбової діяльності.

Основними складовими поняття готовності до навчання в середній школі:

- сформованість основних компонентів учбової діяльності;
- успішне засвоєння програмного матеріалу початкової школи;
- сформованість мотивації навчання та виражені пізнавальні інтереси;
- повна сформованість новоутворень молодшого шкільного віку;
- якісно новий тип взаємовідносин з учителем та однолітками.

Це і є основні показники, за якими психолог може визначити готовність молодшого школяра до переходу в основну школу [21, 22].

В рамках діагностичного мінімуму практичним психологом закладу загальної середньої освіти у початковій школі протягом року проводяться такі обстеження:

вересень – жовтень – діагностика адаптації учнів до освітнього процесу (опитування та анкетування учнів, педагогів та батьків, спостереження за поведінкою та емоційним станом молодших школярів, комплекс психодіагностичного інструментарію для дослідження адаптації першокласників);

листопад – індивідуальна та групова діагностика учнів 2-4 класів (дослідження пам'яті, уваги, мислення).

грудень – поглиблена повторна діагностика учнів з низьким рівнем адаптації до освітнього процесу;

січень – дослідження особливостей формування особистості обдарованих дітей (креативність, здібності, обдарованість);

лютий – дослідження психологічної готовності учнів 4-х класів до навчання у основній школі.

3.2.2. Основна школа

До основної школи відносяться 5–9 класи. Відповідно, учні цих класів відносяться до підліткової вікової групи. Підлітковий період охоплює дітей віком від 11-12 до 15-16 років.

Підлітковий вік часто називають критичним, кризовим. Криза підліткового віку полягає у переході від залежного дитинства до незалежної доросlostі. Тому підлітка іноді називають: «вже не дитина, але ще не дорослий».

У підлітковому віці провідним видом діяльності стає міжособистісне спілкування з однолітками. Цей вид діяльності обумовлює не тільки найважливіші новоутворення цього періоду, а й зміст внутрішнього життя молодої людини. Найхарактернішими формами поведінки у цьому віці є спілкування, засвоєння і відтворення зразків соціальної поведінки дорослих.

Характерною ознакою поведінки підлітків є склонність до експериментування. Причому експериментування це стосується у першу чергу себе самого і найближчого соціального оточення. Підліток експериментує з власним тілом (вживання алкоголю та наркотичних речовин), з батьками (непокора, спротив, дратування), з вчителями («чому я маю виконувати ваші вказівки») і з однолітками (відігрівання різних соціальних ролей та позицій).

Найважливішим новоутворенням підліткового віку є становлення самосвідомості, яке найперше характеризується почуттям доросlostі, формуванням самооцінки і появою прагнення до самовиховання і саморозвитку.

Центральним і специфічним новоутворенням в особистості підлітка є уявлення про себе як уже не дитину, а дорослого, він намагається бути дорослим. Цю особливість називають почуттям доросlostі, яке полягає в тому, що підліток

заперечує свою приналежність до дітей, але у нього ще немає відчуття істинної, справжньої доросlostі, хоча є потреба у визнанні його доросlostі оточуючими.

Найважливіші напрями роботи психолога основної школи з учнями.

Психологічне забезпечення адаптації дітей до навчання в основній школі. Перехід від початкової до основної школи – важкий етап шкільного навчання. Він пов'язаний у першу з тим, що замість одного вчителя, який уособлював собою суспільні вимоги до навчання і поведінки дитини, з'являються кілька вчителів, що мають неоднакові вимоги як до змісту і процесу навчальної діяльності учня, так і до його поведінки. Ускладнюється і збільшується навчальне навантаження, збільшується обсяг інформації, яку необхідно засвоїти, з'являється конкуренція між учнями, з'являються і розвиваються пізнавальні інтереси учнів, виявляються здібності і нахили. Часто дитина постає перед необхідністю інтегруватися у новий для себе колектив класу. Усе це вимагає великих емоційних та інтелектуальних зусиль від учня на тлі глибокої перебудови фізіологічних функцій його організму.

Саме психологічні особливості підліткового віку та специфіка освітнього процесу визначають напрямки роботи практичного психолога в основній школі.

Моніторинг динаміки розвитку класних колективів. Цей напрям роботи є чи не найважливішим, оскільки положення учня в колективі, його рольові позиції, неформальний статус, багато в чому визначають його ставлення до школи, до навчання, до однолітків, і в решті решт – впливають на процес соціалізації. Неприйняття дитини учнівським колективом часто призводить до пошуку нею можливостей самоствердження в інших групах і колективах, до втрати інтересу до навчання, конфліктів з педагогами і батьками, формуванню рис асоціальної, девіантної поведінки.

Індивідуальна робота з учнями, що потребують посиленої педагогічної уваги. Діти цієї категорії знаходяться у «зоні ризику», тобто легко можуть бути спровоковані на здійснення антисоціальних вчинків або девіантну поведінку. У разі виявлення таких учнів, з ними та їх найближчим соціальним оточенням здійснюється поглиблена психологічна діагностика, складається індивідуальна картка, та планується профілактична

і психокорекційна робота із залученням усіх учасників освітнього процесу та громадськості.

Підготовка учнів до профільного навчання у старшій школі. На основі вивчення навчальної документації, співбесід з учнем, батьками, вчителями, тестувань визначення навчальних інтересів, здібностей і життєвих планів підлітків та розробка рекомендацій щодо подальшого навчання (профільні старші класи, ПТНЗ та ін.). Практичному психологові необхідно пам'ятати, що вибір профілю навчання у першу чергу обумовлений життєвими планами підлітка, уявленням про свою майбутню професію та життєвий шлях.

Професійна орієнтація. Цей напрям роботи практичного психолога щільно пов'язаний із попереднім. Основним завданням тут є проінформувати учня про його здібності, нахили, мотиви і можливості в опануванні груп (або типів) професій ні в якому разі не нав'язуючи конкретну професію або конкретний навчальний заклад. Рішення про подальше навчання учень приймає самостійно на основі інформації, що йому надає психолог.

Психологічна просвіта є важливим засобом підвищення психогічної культури. Підвищенню психогічної культури учнів сприяють як спеціальні заходи, так і неспеціальні. До спеціальних ми відносимо заходи, що прямиюють свою метою мають підвищення обізнаності підлітків у галузі психології, людських стосунків, спілкування, конфліктів, девіантної поведінки, вікових закономірностей розвитку індивіда, міжособистісних відносин, групових ролей і т.п. Така робота зазвичай здійснюється за допомогою лекцій, рольових ігор, тренінгів, фахультативних занять, гуртків, самостійної творчої роботи учнів. Досвід свідчить, що підлітки, в силу своїх вікових особливостей, виявляють великий інтерес до різних аспектів психологічного знання та застосування цих знань на практиці. Тому психологічні гуртки, факультативи, семінари та інші форми позакласної навчально-розвиткової роботи психолога користуються великою популярністю у підлітків.

До неспеціальних заходів, що сприяють підвищенню психогічної культури учнів, можна віднести професійну діяльність психолога, що має інші цілі, та, навіть саму його поведінку в закладі освіти. Такі форми роботи як, психологічне консультування, групова або індивідуальна психодіагностика,

спілкування з колегами по роботі та учнями – усе це можна розглядати як елементи підвищення психологічної культури підлітків [21, 22].

В рамках діагностичного мінімуму практичним психологом закладу загальної середньої освіти у основній школі протягом року проводяться такі обстеження:

вересень – жовтень – діагностика адаптації учнів до умов навчання в основній школі (опитування та анкетування учнів, педагогів та батьків, спостереження за поведінкою та емоційним станом школярів, комплекс психодіагностичного інструментарію для дослідження адаптації п'ятикласників)

листопад – діагностика учнів 6-8-х класів (особливості міжособистісної взаємодії, вивчення особистісних рис та якостей);

грудень – поглиблена повторна діагностика учнів з низьким рівнем адаптації до умов навчання в основній школі;

січень – діагностичне обстеження учнів 9 класів з метою допомоги їм у профільному і професійному самовизначенні.

3.2.3. Старша школа

Більшість вітчизняних і зарубіжних авторів (Л. Виготський, Д. Ельконін, Е. Еріксон), старший шкільний вік об'єднують з підлітковим в один етап психічного розвитку, у якому перша фраза, власне підлітковий вік, характеризується виникненням нових особливостей, властивих цьому періоду розвитку, а друга фаза, старший шкільний, розглядається як фаза зростаючої стабілізації психічних і фізіологічних процесів, фаза закріплення і вдосконалення попередніх надбань дитини.

Від такого підходу відступає Л. Божович [3], яка називає цей віковий період психічного розвитку дитини перехідним періодом від дитинства до доросlostі – періодом ранньої юності. Дослідниця аналізує особистість старшого школяра з точки зору змін які в ній відбуваються у зв'язку з виникненням нової, властивої тільки цьому віку внутрішньої позиції, на основі якої відбуваються докорінні зміни у змісті і співвідношення основних мотиваційних тенденцій старшого школяра, а також перебудовуються і всі інші його психологічні особливості.

Соціальна ситуація розвитку старшого школяра (з якою

пов'язана його внутрішня позиція) полягає в тому, що молода людина знаходиться на порозі вступу в самостійне життя. При цьому Л. Божович підкреслює, що це завдання виникає не в кінці старшого шкільного віку разом із закінченням школи, а актуальна вподовж усього періоду його розвитку в цьому віці.

Принципова відмінність внутрішньої позиції старшого школяра від внутрішньої позиції підлітка полягає, перш за все, в тому, що учні старших класів звернені в майбутнє і сьогодення бачиться їм у світі цієї основної спрямованості. Їхній особистий вибір подальшого життєвого шляху, самовизначення стає для них тим афективним центром життєві ситуації навколо якого починає обертатися і вся їхня діяльність, і всі їхні інтереси [3, с. 283].

В старшому шкільному віці, у порівнянні з підліковим, змінюється характер залежності між вибором професії і навчальними інтересами учнів. Підлітки вибираючи собі професію, зазвичай, виходять із наявних у них навчальних інтересів. На відміну від цього старші школярі, навпаки, починають цікавитись тими навчальними предметами, які їм потрібні у зв'язку з обраною професією. Таким чином, якщо перші дивляться в майбутнє з позиції сьогодення то другі дивляться на сьогодення із майбутнього. Мотиви пов'язані з майбутнім учня, з необхідністю отримати освіту, помогтися необхідних знань, стають тепер не тільки домінуючими, але і безпосередньо спонукають навчальну діяльність учнів [3, с. 285].

Своєрідність мислення у старшому шкільному віці створюють не інтелектуальні операції самі по собі, а афективно забарвлена інтелектуальна діяльність, пов'язана самовизначенням та прагненням до створення власного світогляду. На відміну від підлітка, який в значній мірі звернений на пізнання самого себе, своїх переживань, і на відміну від молодшого школяра, чия увага цілком спрямована на зовнішній світ, учні старших класів прагнуть пізнати цей зовнішній світ з метою знаходження в ньому свого місця, а також для того, щоб отримати опору для своїх поглядів і переконань. Таким чином, старші школярі також як і молодші, звернені назовні, але вони не просто пізнають навколошнє, а виробляють на нього свою власну точку зору. Це загальна мотиваційна спрямованість

учнів старшого шкільного віку і створює своєрідність їхньої пізнавальної діяльності.

Отже, саме в мотиваційній сфері юнака Л. Божович знаходить основні якісні зрушення, що становлять головне новоутворення цього віку – спрямованість у майбутнє та пов'язані з ним особистісне і професійне самовизначення.

Підводячи підсумок розгляду психологічних особливостей старшого шкільного віку Л. Божович наголошує на тому, що в цей період відбувається рішучі зрушення як в змісті мотиваційних тенденцій учнів, так і в загальній будові їхньої мотиваційної сфери і в механізмах спонукальний дії мотивів. За змістом на перше місце висуваються мотиви, пов'язані з життєвими планами учня, його намірами, його світоглядом і самовизначенням. За своєю будовою мотиваційна сфера починає характеризуватися не послідовним рядом мотивів, а їхньою ієрархічною структурою, наявністю певної системи підпорядкування різних мотиваційних тенденцій на основі провідних для особистості мотивів. За механізмом дії мотиви в старшому шкільному віці є не безпосередньо діючими, а виникають на основі свідомо поставленої мети і свідомо прийнятого наміру [3, с. 312].

З урахуванням особливостей раннього юнацького віку у відповідності до орієнтовних циклограм діяльності в рамках діагностичного мінімуму практичним психологом закладу загальної середньої освіти у старшій школі протягом року проводяться такі обстеження:

вересень – жовтень – діагностика адаптації учнів до умов профільного навчання в старшій школі (опитування та анкетування учнів, педагогів та батьків, спостереження за поведінкою та емоційним станом школярів, комплекс психодіагностичного інструментарію для дослідження адаптації десятикласників);

грудень – поглиблена повторна діагностика учнів з низьким рівнем адаптації до умов профільного навчання в старшій школі;

лютий – діагностика професійного самовизначення старшокласників.

У «Переліку психодіагностичних методик та методик для соціально-психологічних досліджень» що додається, запропоновано методики, які ми пропонуємо застосовувати для

здійснення психодіагностичного супроводу адаптації до умов профільного навчання в старшій школі та професійного самовизначення старшокласників.

3.3. Діагностична робота з педагогічними працівниками

Важко переоцінити роль особистості вчителя у здійсненні завдань освітнього процесу, тому принципово важливо зосередити увагу на захисті і збереженні психічного здоров'я педагогів, профілактиці їх емоційного чи професійного вигорання, вдосконаленні навичок міжособистісного спілкування та соціальних компетенцій.

Основні завдання психологічної служби у роботі з педагогічними працівниками:

- підвищення психологічної культури шляхом проведення консультацій, навчальних семінарів і тренінгів;
- консультування педагогів щодо особливостей реалізації особистісно-орієнтованого підходу у вихованні учнів початкової школи
- здійснення моніторингів і психодіагностичних обстежень як класу в цілому, так і окремих учнів за власною ініціативою і на прохання педагогів;
- спільна корекційно-розвиткова робота з учнями, що мають труднощі в адаптації чи навчанні;
- участь у спільній роботі з батьками та найближчим соціальним оточенням.

В орієнтовних циклограмах діяльності працівників психологічної служби у системі освіти зазначено, що робота практичного психолога та соціального педагога з педагогічними працівниками проводиться постійно. Вибір діагностичних методик із запропонованого переліку може здійснюватися з метою вирішення конкретних завдань, які виникають в практичній діяльності фахівців.

Отже, діагностичний мінімум, що вміщено нижче, розроблено у відповідності до нормативних документів, які регулю-

ють діяльність працівників психологічної служби, та циклограма щорічної діяльності практичних психологів і соціальних педагогів закладів освіти. Комплекси психодіагностичних методик складено відповідно до вікових особливостей здобувачів освіти (заклади дошкільної освіти, початкова, основна та старша школа). Із запропонованого переліку фахівець обирає методику за відповідним напрямом з урахуванням власної фахової компетентності та тих завдань, які вирішує обрана методика в ході психодіагностичного обстеження.

Ми сподіваємося, що дана робота не залишиться поза увагою фахівців. Автори мають надію, що цей експериментальний посібник стане у нагоді і студентам. Для нас важливо щоб відгуки і пропозиції, які надішлють нам читачі про цю роботу, слугували для її вдосконалення у майбутньому.

РОЗДІЛ 4.

Перелік психосоціальних методик та методик для соціально-психологічних обстежень

4.1. Діагностичний мінімум. Заклад дошкільної освіти

№ п/п	Циклогра-ма	Назва методики, автор	Джерело	Для вирішення якого завдання щастосовується	Вік до-слажу-ваннях
1. Дослідження адаптації дошкільників до закладів дошкільної освіти					
1.1.	Адаптація дитини до дошкільного закладу	Анкета для батьків «Чи готова ваша дитина до ДНЗ?»	Мащенко Ж. Адаптація дитини в ДНЗ / Ж. Мащенко, Г. Нижник; упор. Г. Шаповал -Київ : Вид. група «Шкільний світ», 2016. - С. 102-103.	Мушицький В., Савельєва Н. Психодіагностичні мінілуми в ДНЗ// Психолог дошкіля, 2012, № 10. – С. 20-27	Прогнозування можливого перебігу адаптації дитини до ЗДО 2-3 роки

1.2.	Опитувальник для батьків «Чи готова ваша дитина відвідувати дитячий садок	Боровська О., Стасенко Н. Робота із сім'єю юночака // Практичний психолог: дитячий садок, 2015, №6. – С. 15-23.	Загальний прогноз адаптації	2-3 роки
1.3.	Анкета для батьків «Як дитина адаптується до дитячого садка» (автор Г.Андрійченко)	Андрійченко Г. Батьківський клуб полегшує адаптацію новачків // Практичний психолог: дитячий садок, 2018, № 6. – С. 16-23	Прогнозування успішності адаптації дитини до умов закладу дошкільної освіти	2-3 роки
1.4.	Анкета для батьків «Чи готова Ваша дитина до вступу в дошкільний заклад?» (автор О. Севостьянова)	Фортунатова М. Система діагностичної роботи в групі дітей раннього віку // Практичний психолог: дитячий садок, 2017, № 7. – С. 17-25	Прогнозування потребу дітей адаптації дитини до дошкільного закладу	2-3 роки
1.5.	Лист адаптації (автори Л. Васильєва, О. Маховская, Е. Яковлєва)	Васильєва Л.И., Маховская О.И., Яковлєва Е.Ю. Імпульсивне благополуччя ребенка в период адаптації к дитячому садку // Психолог в дитячому саду, 2011, № 3. – С. 102-116	Діагностика і відстеження діаметриків показників і привалості їхньої стабільноти	2-3 роки
1.6.	Спостереження за дитиною в період адаптації	Павелків Р.В. Психодіагностичний інструментарій у умовах дошкільного закладу / Р.В.Павелків, О.П. Цигипало – К.: «Центр учбової літератури», 2017. – С. 125-127	Визначення рівня адаптації дитини до ЗДО	3-6 роки
1.7.	Методика «Maski» (автор	Мойзріст О. Визначаємо своєрадість емоційного розвитку дитини /	З'ясування настрою дитини ,	5-7 роки

		Т. Марциновська)	/ Практичний психолог: дитячий садок, 2017, № 4. – С. 34-42	який переважає під час її перебування в групі дитячого садка
1.8.		Методика «Мій настрий» (автори Н.В. Сосновенко, А.І. Тінякова)	Робоча книга працівника психолого-гічного служби: практичний посібник – Т.]. Адаптація дітей (учнів/ студентів) до навчально-виховного процесу/ наук. ред.: В.Г. Понок; авт.-кол. і т.: Н.В. Сосновенко, А.І. Тінякова. – К.: Український НМЦ практичної психології соціальної роботи, 2014. – С.21-24	Визначення емоційного стану дитини як показника перебігу адаптаційного процесу
1.9.		Анкета для вихователів «Визначення емоційного благополуччя дитини в групі дитячого садка» (автори Г. Любіна, Л. Мікулік)	Мойзріст О. Вивчаємо особливості емоційного розвитку дитини // Практичний психолог: дитячий садок, 2017, № 9. – С. 15-22	Визначення впливу на дитину перебування в групі

2. Дослідження емоційної сфери

2.1.	Діагностування емоційного розвитку	Методика «Мій настрий»	Павелків Р.В. Психодіагностичний інструментарій в умовах дошкільного закладу / Р.В.Павелків, О.Л. Цигипало – К.: «Центр учбової літератури», 2017. – С. 109	Визначення уміння називати і показувати свій емоційний стан
2.2.		Методика вивчення емоційного стану (автор О. Кучерова)	Мойзріст О. Визначаємо своє діяльність емоційного розвитку дитини // Практичний психолог: дитячий садок, 2017, № 4. – С. 34-42	Визначення ступеню розуміння свого емоційного стану та

2.3.	Дослідження тривожності	Анкета для підлітків та батьків щодо вивчення тривожності у дитини (автори Г. Лаврентьєва, Т. Титарenko)	Білополов В. Психолого-педагогічний супровід тривожності дитини // Практичний психолог: дитячий садок, 2015, № 2. – С. 15-23.	Визначення загального рівня тривожності дитини
2.4.		Методика «Розкажи історію» Г.Х.Махорітова	Корнілова В.В. Застосування практичних методів у дитячій психохології та соціальній роботі, 2013, № 9. – С. 25-34	Визначення рівня тривожності дитини
2.5.		Тест тривожності Р. Темплл, В. Амен., М. Доркі	Галян І.М. Психодіагностика : навч. пособ. / І.М. Галян, – К.: Академвідгляд, 2009 – С. 385-394.	Визначення рівня тривожності дитини
2.6.	Дослідження агресивності	Методика «Кактус» (автор М. Панфілова)	Крамченкова В.О. Психодіагностика розвитку дошкільників: ранній та молодший вік / В.О. Крамченкова – Х.: вид-во «Ранок», 2013. – С. 112-129	Вивлення наявності агресії, її напряму та інтенсивності
			Мойзріст О. Вивчаємо особливості емоційного стану дитини // Практичний психолог: дитячий садок, 2017, № 9. – С. 15-22	Шпак М.. Гончаровська Г. Психодіагностика дітей дошкільного віку // Психолог дошкільного вкладка. – С. 20

2.7.		Методика експертної оцінки агресивності дитини	Крамченкова В.О. Психодіагностика розвитку дошкільників: ранній та молодший вік / В.О. Крамченкова – Х.: вид-во «Ранок», 2013. – С. 110-111	Дослідження рівня агресивності дитини	Від 4 років
3. Дослідження пізнавальної сфери					
3.1.	Дослідження пізнавальної сфери	Методика «Що тут зійде?»	Крамченкова В.О. Психодіагностика розвитку дошкільників: ранній та молодший вік / В.О. Крамченкова – Х.: вид-во «Ранок», 2013. – С. 68-70	Визначення рівня розвитку образо-но-логічного мислення	Від 4 до 5 років
3.2.	Методика «Лабірінт»		Палій А., Палій Р. Вивчаємо особливості уваги дітей // Практичний психолог. Дитячий садок, 2017, № 4. – С. 22-33.	Оцінювання стійкості концен-трації уваги на об'єкті	Від 4 років
3.3.	Методика «Знайди й викресли» (модифікований варіант методики Б.Бурдана «Коректурна проба»)		Палій А., Палій Р. Вивчаємо особливості уваги дітей // Практичний психолог. Дитячий садок, 2017, № 4. – С. 22-33.	Визначення рівня концентрації і стійкості уваги	Від 4 років
3.4.	Методика «Сонце в кіліні»		Палій А., Палій Р. Діагностика розвитку уяві дітей // Практичний психолог. Дитячий садок, 2017, № 2. – С. 22-33.	Оцінювання універсальних творчих здібнос-тей	4-5 роки
4. Дослідження готовності дітей до школи					
4.1.	Дослідження готовності дітей до школи	Діагностика готовності до навчання в школі дітей шестирічного віку. (Методика складається з 3	Стадненко Н.М., Ілляшенко Т.Д., Обухівська А.Г. Психологічна готов-ність до навчання дітей шестирічного віку. Методика діагностики та корекційно-розвиткові заняття. – Кам'янець-Подільський: видавець	Визначення готовності/ не-готовності дітей шестиричного віку до навчання в школі	Від 5-6 років

4.2.	Однієдніця інтелектуальних зовданий різного змісту)	ПП Зволейко А.В., 2006. – 52 с.			
4.3.	Експрес-діагностика готовності дітей до навчання в школі	Коробко С. Л., Коробко О. І. Робота психолога з молодими школярами: методичний посібник. – К.: Аптера АД, 2006. – 416 с.	Визначення рівня фонематичного слуху, розвитку саморегуляції; словникового розвитку дитини; оцінювання короткочасної пам'яті й логічного мислення дитини	Від 6 років	
4.4.	Методика вивчення зрілості дітей, що йдуть до першого класу	Голян І. М. Психодіагностика : навч. посіб. / І. М. Голян, – К.: Академвіддав, 2009 – С. 368-376.	Оцінювання психосоціальної зрілості, здатності робити висновки, визначення рівня розвитку мислення і логіки	Від 5-6 років	
	Ігрова діагностична методика «Чарівні передставення»	Карабаєва І.І., Савінова Н.В. Моніторинг якості дошкільної освіти: кваліметричний підхід до оцінки розвитку дитини: методичні рекомендації / І.І. Карабаєва, Н.В. Савінова. – Кіїв : ТОВ «МЦФЕР-Україна», 2016. – С. 34-69.	Визначення особливостей індивідуального розвитку старших дошкільників: - рівня сформованості осо-бистісно-оцінної компетенції	Від 5-7 років	

		(когнітивна, емоційна і поведінкова складова); - рівня сформованості соціально-комунікативної компетенції; - рівня сформованості художньо-продуктивної компетенції; - рівня сформованості мовленнєвої та комунікативної компетенції.
4.5.	Діагностичний комплекс, який складається з: - ігрової методики «Четвертий заїзд»; - ігрової методики «Горівня»; - діагностичної бесіди.	Карабаєва І.І., Савінова Н.В. Монографія якості дошкільного освіти: кваліметричний підхід до оцінки розвитку дитини: методичні рекомендації / І.І. Карабаєва, Н.В. Савінова. – Ків : ТОВ «МЦФЕР-Україно», 2016. – С. 95-105
4.6.	Методика «Склади за зразком»	Солов'йова Л. Вивчаємо особливості вольового розвитку дитини

	(модифікований варіант методики Надії Цвіркун)	6-7 років // Практичний психолог: дитячий садок, 2013, № 6. – С. 31-41	Поведінкі дитини в пізнявальній діяльності
4.7.	Діагностика мотиваційної готовності	Павелків Р.В. Психодіагностичний інструментарій в умовах дошкільного заколду / Р.В. Павелків, О.П. Цигипало - К.: «Центр учбової літератури», 2017. – С. 207-208	Визначення рівня мотиваційної готовності до навчання у школі

4.2. Діагностичний мінімум. Заклад загальної середньої освіти

4.2.1. Початкова школа

№ п/п	Циклогра-ма	Назва методи-ки, автор	Джерело	Для вирішення якого завдан-ня щастос-вутсья	Вік до-слі-хуван-них
1.	Психо-логічний супровід адаптації учнів до освітнього процесу (1 класи)	Комплекс психохудожньої інструментарію для дослідження адаптації учнів 1-го класу до навчально-виховного процесу (автори: В. Г. Піснок, авт. кол. 1 т.: Н. В. Сосновенко, А. І. Тінякова. Видання 2-е. – К.: Український НМЦ практичної психології	Робоча книга працівника психологочної служби: практичний посібник – Т. 1: Адаптація дітей (учнів/студентів до навчально-виховного процесу / наук. ред.: В. Г. Піснок; авт. кол. 1 т.: Н. В. Сосновенко, А. І. Тінякова. Видання 2-е. – К.: Український НМЦ практичної психології	Визначення рівня адаптованості учнів 1-го класу до навчально-виховного процесу	6-7 років

		Н. Сосновенко, А. Тінякова	Соціальний роботи, 2014. – 112 с.	
1.2.	Методика дослідження процесу адаптації у молодих школярів (автор Е. Александровська)	Психологія ребенка от рождения до 11 лет. Методики и тесты / Под общ. ред. А.А.Реана. – М.: АСТ. СПб. Прайм-ЕвроЗнак, 2007.	Виявлення ефективності навчальної діяльності, успішності засвоєння норм поведінкі і соціальних контактів, емоційного благополуччя сформованих у молодих школярів	6-10 років
1.3.	Методика психолого-педагогічного вивчення характера школьної адаптації і оцінки її успішності (автор Г. Кулмарина)	Методы психолого-педагогического изучения характера школьной адаптации и оценки ее успешности / Г.Ф. Кулмарина, И.А. Аргинская, Ю.Н. Вyonкова, Н.В. Нечаева, Н.А. Цирулик, Н.Я. Чукко. – Москва, 1993 // Диагностика школьной адаптации: научно-методическое пособие для учителей начальных классов и школьных психологов. – Москва : Социальное здоровье России, 1993. – С. 98-110.	Виявлення характеру адаптації учнів на початку шкільного навчання	6-10 років
1.4	Діагностичні аркуші «Формування навчальної діяльності і «Рівень узагальненості знань» (автори	Коробко С. Л., Коробко О.І. Робота психолога з молодими школярами: Методичний посібник. – К.: Літера АД, 2006. – 416 с.	Виявлення рівня сформованості компонентів навчальної діяльності	7-10 років

2. Дослідження пізнавальної сфери

2.1.	Дослідження відчуттів	Г.Репкіна, Е. Зайка)	1. Терлецька Л.Г. Психодіагностика розвитку від року до десяти. – Головник, 2008 (Серія «Психологічний інструментарій»). 2. Терлецька Л.Г. Психологія дитинства: практикум. – Київ, Головник, 2006.	Визначення відносного порогу відчуття тиску	6-10 років
2.2.	Експериментальна методика з визначенням відчуття дотику		1. Терлецька Л.Г. Психодіагностика розвитку від року до десяти. – Головник, 2008 (Серія «Психологічний інструментарій»). 2. Терлецька Л.Г. Психологія дитинства: практикум. – Київ, Головник, 2006.	Визначення відносного порогу тактильної чутливості	6-10 років
2.3.	Експериментальна методика з визначенням відносного порога тактильної чутливості		1. Терлецька Л.Г. Психодіагностика розвитку від року до десяти. – Головник, 2008 (Серія «Психологічний інструментарій»). 2. Терлецька Л.Г. Психологія дитинства: практикум. – Київ, Головник, 2006.	Визначення відносного порогу зорової чутливості	6-10 років
2.4.	Експериментальна методика з визначенням зорової чутливості		1. Терлецька Л.Г. Психодіагностика розвитку від року до десяти. – Головник, 2008 (Серія «Психологічний інструментарій»). 2. Терлецька Л.Г. Психологія дитинства: практикум. – Київ, Головник, 2006.	Визначення відносного порогу зорової чутливості	6-10 років

2.5.	Експериментальна методика з визначенням відчуття до кольорових контрастів	1. Терлецька Л.Г. Психодіагностика розвитку від року до десяти. – Головник, 2008 (Серія «Психологічний інструментарій»). 2. Терлецька Л.Г. Психологія дитинства: практикум. – Київ, Головник, , 2006.	Визначення відносного порогу відчуття до кольорових контрастів	6-10 років
2.6.	Дослідження сприймання	Методика визначення типологічних особливостей сприймання (автор Л. Венгер)	1. Терлецька Л.Г. Психодіагностика розвитку від року до десяти. – Головник, 2008 – Серія «Психологічний інструментарій». 2. Терлецька Л.Г. Психологія дитинства: практикум. Навчальний посібник. – К.: Головник, 2006. Серія «Психологічний інструментарій».	Від 6 років пенно цілісності сприймання
2.7.	Методика визначення цілісності сприймання	Методика визначення цілісності сприймання	1. Терлецька Л.Г. Психодіагностика розвитку від року до десяти. – Головник, 2008 – Серія «Психологічний інструментарій». 2. Терлецька Л.Г. Психологія дитинства: практикум. Навчальний посібник. – К.: Головник, 2006. Серія «Психологічний інструментарій».	Від 6 років пенно цілісності сприймання
2.8.	Дослідження сприймання часу	Методика дослідження сприймання часу	Мащенко В. Психологія пізновальних процесів. – К.: Головник, 2008. Серія «Психологічний інструментарій».	Визначення ступеню точності сприймання коротких проміжків часу.
2.9.	Дослідження уваги	Методика «Табличі Шульте»	1. Увага дитини/Упоряд.: С. Максименко, Л. Терлецька, О. Головник. -К.: Головник, 2004.-112 с. -	Визначення стійкості уваги і динаміки

2.10	Методика (Червоно-чорні таблиці) (автор Ф. Горбов)	(Психол. інструментарій). 2. Методика «Таблицы Шульте» / Алъманах психологических тестов. – М., 1995, С.112-116.	працездатності.	
2.11.	Методика вивчення концентрації і стійкості уваги Герона – Рузера	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірники [уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші,2011. -61 6 с.	Вивчення здібності до пе-реключення і розподілу уваги	Від 6 років
2.12.	Методика «Коректурні спроби» (автори Б. Бурдо, В. Анфімов)	Немов Р.С. Практическая психоло-гия. – М., 1997	Дослідження ступеню концен-трації та стійкості уваги	6-17 років
2.13.	Таблиці Крепеліна	1. Терлецька Л.Г. Шкільна пси-ходіагностика. – К., 2003. 2. Терлецька Л.Г. Психологія дитинства. – К., ГЛАВНИК, 2006.	Дослідження ступеню концен-трації та стійкості уваги	Від 6 років реакцій, розумо-вої працездат-ності, виявлення виснаження, визначення стій-кості довльної уваги, характеру його коливань, дослідження переключення уваги, швидкості

				перебігу психіч- них процесів, стомлюваності під час монотон- ної роботи	
2.14.	Тест Тулуз - П'єро-на	1. Готовність дитини до навчан- ня / Упорядник: С.Максименко, К.Максименко, О.Гловник. – К.: Мікрос-СВС, 2003. 2. Практична психологія та соціаль- на робота, №7, 2002.	Вимірює обсягу та якості довільної уваги (концен- трації, стійкості, розподілу, пере- ключення).	7-8 років	
2.15.	Досліджен- ня пам'яті	Пам'ять дитини / Упорядник С.Мак- сименко, Л.Терлецька, О.Гловник. – К.: Гловник, – 2004. – 112 с.	Визначення рівня слухової пам'яті	Від 6 років	
2.16.	Методика «Склада- ні фігури» (автор Д. Векслер)	Пам'ять дитини / Упорядник С.Мак- сименко, Л.Терлецька, О.Гловник. – К.: Гловник, – 2004. – 112 с.	Визначення рівня зорової пам'яті	Від 6 років	
2.17.	Методика (за- пам'ятовування цифр)	Пам'ять дитини / Упорядник С.Мак- сименко, Л.Терлецька, О.Гловник. – К.: Гловник, – 2004. – 112 с.	Визначення рівня слухової пам'яті	Від 6 років	
2.18.		1. Енциклопедія психологіческих тестов для дітей. – М., «Аркадія», 1998. 2. Терлецька Л.Г. Психологія дитин- ства: практикум. – Київ, ГЛАВНИК, 2006. 3. Практикум по возрастной психо- логии: Учебное пособие / Под ред. Л.А. Головей, Е.Ф.Рыбалко. – СПб.: Речь, 2006. 4. Розвиток пізнавальних процесів	Дослідження оперативної пам'яті	Від 6 років	

		Дитини / Упорядник С.Максимен- ко, В.Мащенко, О.Гловник. – К.: Мікрос – СВС, 2003.		
		1. Практикум по возрастной психо- логии: Учебное пособие / Под ред. Л.А. Головей, Е.Ф.Рыбалко. – СПб.: Речь, 2006. 2. Терлецька Л.Г. Психодіагностика розвитку від року до десяти. – ГЛАВ- НИК, 2008.	Вивчення корот- кочасної об- разності та вер- бально-логічної пам'яті	Від 6 років
2.19.		3. Терлецька Л.Г. Психологія ді- тинства: практикум. Навчальний посібник. – К.: Гловник, 2006. 4. Пам'ять дитини / Упорядник: С. Максименко, Л.Терлецька, О.Глов- ник. – К.: Гловник, – 2004. – 112 с.	Кондратенко Л. Розумові здібності дитини: Диференційно-діагностич- ний довідник психолога школи I ступеня. – К.: Гловник, 2004.	Визначення рівня розвитку зорової короткочасної пам'яті
2.20.	Тест коротко- часної зорової пам'яті (автори Д. Векслер, Т. Черед- ников)			Вивлення пе- реважаючого обсягу пам'яті за допомогою різ- них типів пред'яв- лення словесно- го матеріалу
2.21.	Визначення домінуючого типу пам'яті			Визначення зда- ності до дедук- тивних
2.22.	Досліджен- ня мислен- ня	Методика (побу- дова дедуктивних умовиводів)	Мислення дитини / Упорядник С.Максименко, Л.Кондратенко, О. Гловник. – К.: Гловник, 2004 — 112 с.	5-11 років

	(свтори Д. Вільсон, Д. Грильз)	УМОВИВОДІВ	
2.23.	Методика виявлення суптевих ознак поняття	Мислення дитини / Упорядник С.Максименко, Л.Кондратенко, О. Головник. – К.: Головник, 2004 — 112 с.	Виявлення здатності до відокремлення суптевих ознак поняття
2.24.	Методика «Визначення стилів рис» (вербальний тест)	Мислення дитини / Упорядник С.Максименко, Л.Кондратенко, О. Головник. – К.: Головник, 2004 — 112 с.	Визначення здатності до абстрагування, оперування вербальними поняттями
2.25.	Методика «Схематизація Аорога до будиночків» (свтор Р. Бардіна)	Мислення дитини / Упорядник С.Максименко, Л.Кондратенко, О. Головник. – К.: Головник, 2004 — 112 с.	Виявлення рівня розвитку наочно-образного мислення, включає задачі на використання умовно-схематичних зображення для орієнтування в просторі
2.26.	Методика «Словесні прогорції»	Мислення дитини / Упорядник С.Максименко, Л.Кондратенко, О. Головник. – К.: Головник, 2004 — 112 с.	Виявлення здатності до розуміння простих аналогій
2.27.	Методика «Визначення спільних рис» (невербалний тест)	Мислення дитини / Упорядник С.Максименко, Л.Кондратенко, О. Головник. – К.: Головник, 2004 — 112 с.	Визначення здатності до абстрагування, оперування

		невербалними поняттями	
2.28.	Дослідження уяві	Визначення індивідуальних відмінностей відтворюючої уяви	Терлецька Л.Г. Психодіагностика розвитку від року до десяти: -Гловник, 2008 -с.192 (Серія «Психологічні інструментарії»). (С. 133)
2.29.	Дослідження основних властивостей уяви	Гильбух Ю.З. Теллерамент і пізнавальні здібності школяра: психолого-педагогіка. Київ: ІН-т психології АПН України, 1993.-272с. (С.129-142).	Вивчення індивідуальних особливостей уяви
2.30.	Дослідження продуктивності уяви	Мащенко В. Психологія пізновільних процесів. – К.: Головник, 2008. – Серія «Психологічний інструментарій».	Мащенко В. Психологія пізновільних процесів. – К.: Головник, 2008. – Серія «Психологічний інструментарій».
2.31.	Дослідження основних властивостей уяви (складності, гнучкості, оригінальності)	Мащенко В. Психологія пізновільних процесів. – К.: Головник, 2008. – Серія «Психологічний інструментарій».	Визначення рівня складності уяви, ступеня фіксованості уявлень, гнучкості або ригідності уяви, ступеня її стереотипності чи оригінальності
2.32.	Дослідження рівня	Мащенко В. Психологія пізновільних процесів. – К.: Головник, 2008. – Серія «Психологічний інструментарій».	Оцінка особливостей творчої уяви
2.33.	Методика діагностики відхилень	Стадненко Н.М., Ільяшенко Т.А., Обухівська А.Г. Методика	Диференціація вікової норми

	інтелектуального розвитку	в інтелектуальному розвитку молодих школярів (свтори Н. Стадненко, Г. Ільяшенко, А. Обухівська	діагностики відхилень в інтелектуальному розвитку молодих школярів. – Кам'янець-Подільський. 2006.	інтелектуального розвитку, здатності психічного розвитку порушень інтелектуального розвитку легкого ступеня у молодих школярів	
2.34.	Шкала тестів розвитку мозкового розвитку А.Біне – Т.Сімона (варіант Л.Германа)	1. Машенко В. Психологія пізняваньних процесів. – К.: Головник, 2008. – Серія «Психологічний інструментарій». 2. Інтелектуальні залибності дитини / упорядник С.М.Максименко, К.Максименко, О.Головник. – К.: Мікрос-СВС, 2003.	Визначення загального показника розвитку дитини	3-15 років	
2.35.	Досліжена креативності, залибностей, обдарованості	Методика «Ворча оригінальністю» (свтор А. Симановський)	Психологічна діагностика інтелекту, мислення, креативності дитини / упоряд: С.Максименко, Л.Кондратенко, О.Головник. – К.: Мікрос-СВС, 2003.-112с.-[Психол. інструментарій]. (с.32)	Вивчення рівня оригінальності малюваннях образів	Від 5 до 7 років
2.36.		Методика «Речення»	Практикум по возрастной психологии: Учебное пособие / Под ред. Л.А. Головей, Е.Ф. Рыбалко. – СПб.: Речь, 2006.	Дослідження креативності (дивергентної продуктивності при операціях із символічним матеріалом)	8-10 років

2.37.	Методика (Лвінії)	Практикум по возрастной психологии: Учебное пособие / Под ред. Л.А. Головей, Е.Ф. Рыбалко. – СПб.: Речь, 2006.	Дослідження креативності (дивергентної продуктивності при операціях із образним матеріалом)	8-10 років
2.38.	Методика «Класифікація»	Практикум по возрастной психологии: Учебное пособие / Под ред. Л.А. Головей, Е.Ф. Рыбалко. – СПб.: Речь, 2006.	Дослідження креативності (дивергентної продуктивності при операціях із семантичним матеріалом)	8-10 років
2.39.	Методика «Колада» (свтор Е. Вартег)	Практикум по возрастной психологии: Учебное пособие / Под ред. Л.А. Головей, Е.Ф. Рыбалко. – СПб.: Речь, 2006.	Дослідження креативності	8-10 років
2.40.	Методика вивчення рівня незворотності креативності (за П. Торренсом)	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник / [клад.: М. В. Лемак, В. П. Петришев]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуши, 2011.-616 с.	Вивчення рівня незворотності креативності	Від 4 років
3. Дослідження особистісної сфери				Визначення рівня самооцінки та рівня домагань відповідно основним сферам відповідно до
3.1.	Комплексне дослідження особистості	Методика вивчення самооцінки особистості Дембо-Рубінштейн	1. Самооцінка учня/упоряд.: С. Максименко, Н. Шевченко, О. Головник. – К., Головник, 2004. — 112 с.-[Психол. інструментарій] 2. Практикум по возрастной психологии: Учеб. пособие / Под ред.	Від 6 років

			Л. А. Головей, Е. Ф. Рыбалко. - СПб.: Речь, 2002. - 694	Основних сфер життя дитини.
3.2.	Методика «Сходинки»		Ілященко Г.Д. - Чому їм важко вчитися? - Діагностика і корекція труднощів у навчанні молодших школярів (стор.76-79) -К.: Початкова школа, 2003	Визначення со-моційки дитини самосвідомості, усвідомлення свого місця в системі соціальних зв'язків
3.3.	Дослідження темпераменту	Визначення типу темпераменту учня	«Психологопедагогічна діагностика школярів» О.Л. Співак, Ранок-НТ, 2007	Визначення типу темпераменту учня початкової школи
3.4.		Методика відтворення часових сигналів малої тривалості Б. Цуканова	Готовність учня до профільного навчання / Упоряд. В. Рибалка. За заг. Ред.. С. Максименка, О. Гловиник. - К: МікроС-СВС, 2003.	Визначення типу темпераменту учня початкової школи
3.5.	Дослідження характеру	Багатошкільній опитувальник дитячої тривожності (БОД)	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник (текст) / (укладач : М.В. Лемак, В.Ю. Петришє). - Вид. - 2-ге, видправл. - Ужгород: Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. - 616 с.	Методика являє собою багатош-кальний опиту-вальник, який дозволяє широко оцінити характер-истичні та триво-жності в дитей і підлітків
3.6.		«Програма на логопедія» (автор М.Г. Бурке-Бельтран)	Методика «Проигрышная логопедия» / Диагностика эмоционально-нравственного развития. Ред. и сост. И.Б.Дерманова. - СПб., 2002.	Оцінка сформо-ваності мораль-ної поведінки

		C.46.	
3.7.	Методика Р. Жиля	Практикум по возрастной психо-логии: Учеб. пособие / Под ред. А. Головей, Е. Ф. Рыбалко. - СПб.: Речь, 2002. - 694	Вивчення со-ціального прилаштування дитини та взаємовідносин з оточуючими
3.8.	Незакінчені ре-чення	Практикум по возрастной психо-логии: Учеб. пособие / Под ред. А. Головей, Е. Ф. Рыбалко. - СПб.: Речь, 2002. - 694	Вивлення страхів у різних сферах спілкування та діяльності
3.9.	Методика дослідження загальній емоційності (автор А. Лур'є)	Емоційний розвиток дитини / Упоряд.: С. Максименко, К. Максименко, О. Гловиник — К.: МікроС-СВС, 2003. - 112 с. (Психол. інструментарій)	Вивчення загаль-ної емоційності учнів
3.10.	Визначення індивідуальних особливостей рівня домагань учня з використанням моторної проби Шварцлантера	В. Машенко Індивідуальний ро-звиток дитини. - К.: Гловиник, 2007. - 128с.	Визначення рівня домагань особи-стості
3.11.	Дослідження характерологічних провідних тенденцій учня	В. Машенко Індивідуальний ро-звиток дитини. - К.: Гловиник, 2007. - 128с.	Встановлення переважаючих характерологіч-них тенденцій особистості.
3.12.	«Тест кольорових виборів» (автор	Терлецька Л.Г. Психологія дитин-ства: практикум.-К.: Гловиник, 2006.	Визначення мо-тивів та потреб.

3.13.	Л. Собчик)	Визначення мотивації до навчання в школі (автор О. Ануфрієв, С. Костроміна)	– 144 с.	Терлецька Л.Г. Психологія дитинства: практикум.-К.: Головник, 2006. – 144 с	Визначення мотивації до навчання в школі	6-10 років
-------	------------	---	----------	---	--	------------

4. Дослідження міжособистісних стосунків та соціально-психологічного клімату

4.1.	В сім'ї	Проективна методика «Малюнок сім'ї у вигляді наївквазокових тварин»	Л. Кондратенко, Л.Богуславська. Малюнок сім'ї у вигляді наївквазокових тварин // Психолог – 2002. - № 14. – с. 20	Діагностика клімату в сім'ї, дослідження особистості дитини	6-10 років
4.2.	Кінетичний малюнок сім'ї	1. Самоцінка учня / Упоряд.: С. Максименко, Н. Шевченко, О. Гловник, 2004. – 112 с. – (Психологічний інструментарій). 2. Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник [Текст] / [Уклад.]: М.В. Лемак, В.Ю. Петрищєв]. – Вид. 2-ге, виправл. – у жгород : видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с.	Виявлення ставлення дітей до членів своєї сім'ї, сімейних стосунків, що викликують тривогу чи конфлікти у того хто малює; як дитина сприймає взаємини з іншими членами сім'ї своє місце в ній	Виявлення ставлення дітей до батьків	6-10 років
4.3.	Визначення міжособистісних стосунків Р. Жилля	Терлецька Л.Г. Психологія дитинства: практикум.-К.: Головник, 2006. – 144 с	Визначення міжособистісних стосунків	Визначення міжособистісних стосунків	6-10 років
4.4.	Методика «Аналіз сімейних	Романовська Д. Технологія роботи з батьками. – К.: Головник, 2007. –	Виявлення причин порушень	Батьки	

4.5.	стосунків» (автори Е. Ейделлілер, В. Юстицький)	стосунків» (автори Е. Ейделлілер, В. Юстицький)	сімейних стосунків, побудова стратегії консультування як з батьками, так і підліткам, вивчення особливостей взаємодії батьків з дітьми	Батьки
4.6.	Методика «Вибір у дії»	Методика PARI (parental attitude research instrument) (автори: Е. Боярин, Р. Белл, адаптована Т. Нешерет)	Мілутіна К. Психологія сім'ї: Техніки раціонально-інтуїтивної психокорекції родини. – К.: Головник, 2007. – 144 с. (С. 127-138)	Дослідження ставлення батьків до різних сторін сімейного життя (сімейної ролі), дослідження ставлення батьків до дитини життя в родині, особливостей батьківсько-дітичних стосунків
			Самоцінка учня / Упоряд.: С. Максименко, Н. Шевченко, О. Гловник, 2004. – 112 с. – (Психологічний інструментарій)	Визначити стан душевного здоров'я в системі міжособистісних відносин батьків, а також структуру групи

4.2.2. Основна школа

№ п/п	Циклогра-ма	Назва методи-ки, автор	Джерело	Для вирішення якого завдан-ня щастосо-вутсья	Вік до-слі-жува-них
1. Дослідження адаптації п'ятикласників до закладу загальної освіти					
1.1.	Психо-логічний супровід адаптації учнів до освітнього процесу (5 класів)	Комплекс психо-хадігностичного інструментарію для вивчення адаптації учнів 5-го класу до нових умов в середній школі (автори Н. Сосновенко, А. Тінякова)	Робоча книга працівника психохадігностичної служби: практичний посібник – Т. 1: Адаптація дітей (учнів/ студентів) до навчально-виховного процесу / наук. ред.: В. Г. Панок; авт. кол. 1 т.: Н. В. Сосновенко, А. І. Тінякова. Видання 2-е. – К.: Український НМЦ практичної психології і соціальної роботи, 2014. – 112 с.	Вивчення рівня адаптованості учнів 5-го класу до нових умов навчання в середній школі	10-11 років
1.2.	Методика визначення особистісної адаптованості школярів (автор А. Фурман)	Науково-методичний збірник «Психологія» № 41 – К.: Освіта, 1993	Дослідження адаптації учнів до нових умов навчання в середній школі	Від 9 років	
1.3.	Профілактика насильства в сім'ї та навчально-му здкоді	Опитувальник для дослідження психотравмуючої події (автор: В. Г. Панок)	Скриважені діти. Аналіз проблеми / за ред. В. Г. Панка. – Київ: Ніка-Центр, 1997. – 71 с.	Призначений для дослідження психотравмуючої події. Для підліків і дорослих, побудований на процесі аналізу життєвого шляху клієнта	Від 10 років
1.4.	Соціологічна анкета (автор: В. Г. Панок).		Скриважені діти. Аналіз проблеми / за ред. В. Г. Панка. – Київ: Ніка-Центр, 1997. – 71 с.	Призначена для вивчення становлення дітей до проблеми насильства над дітьми	Від 14 років
1.5.	Методика «Перелік життєвих подій»		Злівков В.Л., Лукомльська С.О., Федан О.В. Психодіагностика особистості у кризових життєвих ситуаціях / В.Л.Злівков, С.О. Лукомльська, О.В. Федан.– К. : Педагогічна думка, 2016. – 219 с.	Застосовується як для оцінки загальної кількості потенційно травматичних подій у житті людини, так і для кращого визначення проблем	Від 10 років
1.6.	Методика «Дім-Дерево-Лодинка». Проектива на методику.		Психологу для роботи. Діагностичні методики : збірник [Текст] / [клад.: М. В. Лемак, В. Ю. Петрище]. – Вид. 2-ге видправл. – Ужгород. – К.: Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 512 с.	Допомагає виявити симптоматичні особливості: ворожості, конфлікти, труднощі, у спілкуванні, депресивності.	Від 10 років

			процесі аналізу життєвого шляху клієнта	
1.4.	Соціологічна анкета (автор: В. Г. Панок).		Скриважені діти. Аналіз проблеми / за ред. В. Г. Панка. – Київ: Ніка-Центр, 1997. – 71 с.	Призначена для вивчення становлення дітей до проблеми насильства над дітьми
1.5.	Методика «Перелік життєвих подій»		Злівков В.Л., Лукомльська С.О., Федан О.В. Психодіагностика особистості у кризових життєвих ситуаціях / В.Л.Злівков, С.О. Лукомльська, О.В. Федан.– К. : Педагогічна думка, 2016. – 219 с.	Застосовується як для оцінки загальної кількості потенційно травматичних подій у житті людини, так і для кращого визначення проблем
1.6.	Методика «Дім-Дерево-Лодинка». Проектива на методику.		Психологу для роботи. Діагностичні методики : збірник [Текст] / [клад.: М. В. Лемак, В. Ю. Петрище]. – Вид. 2-ге видправл. – Ужгород. – К.: Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 512 с.	Допомагає виявити симптоматичні особливості: ворожості, конфлікти, труднощі, у спілкуванні, депресивності.

1.7.	Методика «Кінетичний малюнок сім'ї». Проектива на методику.	Психологу для роботи. Діагностичні методики : збірник [Текст] / [уклад.: М. В. Лемак, В. Ю. Петрище]. – Вид. 2-ге виправл. – Ужгород : видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 501 с.	Допомагає виявити ставлення дитини до членів своєї сім'ї, сімейні взаємінності, які викликають тривогу або конфлікти, виявляє, як дитина сприймає взаємнини з іншими членами сім'ї	Від 10 років
1.8.	Методика «Нейч-Ньюочатварина». Проективна методика.	Психологу для роботи. Діагностичні методики : збірник [Текст] / [уклад.: М. В. Лемак, В. Ю. Петрище]. – Вид. 2-ге виправл. – Ужгород : видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 516 с.	Допомагає досліджувати загальні особливості особистості дитини, агресивність, трудонощ у спілкуванні тощо.	Від 10 років

2. Дослідження пізнавальної сфери

2.1.	Дослідження уваги	Методика «Таблиці Шульте»	1. Увага дитини/упоряд.: С. Максименко, Л. Терлецька, О. Главник. – К.: Главник, 2004.-112 с. - [Психол. інструментарій]. 2. Методика «Таблицы Шульте» / Альманах психологических тестов. – М., 1995. С.112-116.	Визначення стійкості уваги і динаміки працездатності.	6-17 років
2.2.		Методика вивчення концентрації і стійкості уваги	Немов Р.С. Практическая психология. – М., 1997	Дослідження ступенно концентрації та стійкості	6-17 років

2.3.	Г'єрона – Рузера	Методика «Конструктивні проблеми» (автори Б. Бурдон, В. Анфімов)	1. Терлецька Л.Г. Шкільна психодіагностика. – К., 2003. 2. Терлецька Л.Г. Психологія дитинства. – К., ГЛАВНИК, 2006 3. Профконсультаційна робота со старшокласниками / под ред. Б. А. Федоришина. – К.: Радянська школа, 1980. – 160 с.	Дослідження ступенно концентрації та стійкості уваги	6-17 років
2.4.		Методика оцінки уваги (автор Мун-Стенберг)	1. Увага дитини/упоряд.: С. Максименко, Л. Терлецька, О. Главник. – К.: Главник, 2004.-112 с. - [Психол. інструментарій] 2. Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник/ [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: видавництво Олександри Гаркуші 2011. -616 с.	Методика спрямована на визначення обсягу уваги, вибірковості та концентрації уваги старшокласника	від 14 років
2.5.		Методика дослідження рівня уваги і самоконтроль (автори П. Гальперін, С. Кабілицька)	1. Увага дитини / Упорядник С.Максименко, Л.Терлецька, О.Главник. – К.:Главник, 2004. 2. Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник/ [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрише]. – Ужгород: видавництво Олександри Гаркуші 2011. -616 с.	Визначення рівня уваги та самоконтроль дітей	Від 10 років
2.6.		Дослідження обсягу уваги (кількості об'єктів, що сприймаються одночасно)	1. Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник/ [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрише]. – Ужгород: видавництво Олександри Гаркуші 2011. -616 с.	Визначення обсягу уваги	Від 12 років

		2. Увага дитини / Упорядник С.Максименко, Л.Терлецька, О.Гловник. – К.: Главник, 2004.	2. Увага дитини / Упорядник С.Максименко, Л.Терлецька, О.Гловник. – К.: Главник, 2004.
2.7.	2.8.	Дослідження особливостей переваження уваги переключення уваги	1. Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник/ [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші,2011. -616 с. 2. Увага дитини / Упорядник С.Максименко, Л.Терлецька, О.Гловник. – К.: Главник, 2004.
2.9.	2.10.	Методика дослідження концептуальності уваги (тест Торндайка)	Профконсультаціонна робота со старшокласниками / под ред. Б. А. Федоришини. – К.: Радянська школа, 1980. – 160 с.
2.11.		Методика дослідження інтелектуальної лабильності	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірнику [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші,2011. -616 с.

			вирищення одних засадень на виконання інших, не допускаючи при цьому помилок.
2.12.	2.13.	Дослідження пам'яті	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірнику [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші,2011. -616 с.
2.14.		Методика «Лікто-графія» (автор О. Юрій)	1. Пам'ять дитини / Упорядник: С. Максименко, Л.Терлецька, О.Гловник. – К.: Главник, 2004. – 112 с. 2. Терлецька Л.Г. Психологія дитинства: практикум. – Київ, ГЛАВНИК, 2006. 3. Терлецька Л.Г. Психодіагностика розвитку від року до десяти.. – Главник, 2008.
2.15.		Методика дослідження обсягу короткочасного запам'ятовування	1. Практикум по общешей, экспериментальній и прикладній психологии: Учеб. пособие / В.Д. Балин, В.К. Гайдा, В.К. Гербачевский и др. Под общ. ред. А.А. Крылова, С.А. Маничева. – СПб: ГИтер, 2003. 2. Машенко В. Психологія пізнявальних процесів. – К.: Главник, 2008.
		Методика дослідження опосередкованого запам'ятовування (автор	1. Пам'ять дитини / Упорядник: С. Максименко, Л.Терлецька, О.Гловник. – К.: Главник, 2004. – 112 с. 2. Терлецька Л.Г. Психологія

	О. Леонтьєв)	дитинства: практикум. – Київ, Гла- вник, 2006. 3. Терлецька Л.Г. Психодіагностика розвитку від року до десяти.. – Гла- вник, 2008.	запам'ятовуван- ня дитини	
2.16.	Методика дослі- дження слу- хової, зорової, мотормо-слухової пам'яті	1. Пам'ять дитини / Упорядник: С. Максименко, Л.Терлецька, О.Главник. – К.: Главник, – 2004. – 112 с.	Вивчення осо- бливостей опосе- редкованого за- пам'ятовування	12-17 років
2.17.	Методика дослі- дження слу- хової, зорової, мотормо-слухової пам'яті (автор Л. Виготський)	1. Пам'ять дитини / Упорядник: С. Максименко, Л.Терлецька, О.Главник. – К.: Главник, 2004. 2. Терлецька Л.Г. Психологія дитин- ства: практикум. – Київ, ГЛАВНИК, 2006. 3. Терлецька Л.Г. Психодіагностика розвитку від року до десяти.. – Гла- вник, 2008.	Вивчення сту- пеню сформова- ності слухової, зорової, мо- торно-слухової пам'яті	8-12 років
2.18.	Методика дослі- дження ято- вування дівочи- них чисел	1. Пам'ять дитини / Упорядник: С. Максименко, Л.Терлецька, О.Главник. – К.: Главник, 2004. 2. Терлецька Л.Г. Психологія дитин- ства: практикум. – Київ, ГЛАВНИК, 2006. 3. Терлецька Л.Г. Психодіагностика розвитку від року до десяти.. – Гла- вник, 2008.	Визначення ступеню сфор- мованості запам'ятову- вання цифрової інформації	8-12 років
2.19.	Методика дослі- дження впливу змісту слів на	1. Пам'ять дитини / Упорядник: С. Максименко, Л.Терлецька, О.Главник. – К.: Главник, – 2004. – 112 с.	Визначення впли- ву змісту слів на запам'ят	Від 12 років

	з запам'ятовування та відтворення матеріалу (автор О. Нечаєв)	2. Терлецька Л.Г. Психологія дитин- ства: практикум. – Київ, ГЛАВНИК, 2006. 3. Терлецька Л.Г. Психодіагностика розвитку від року до десяти.. – Гла- вник, 2008.	тоговиння та відтворення ма- теріалу	
2.20.	Методика дослі- дження образної пам'яті	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірнику [уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрищє]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гар- куші, 2011. -616 с.	Дослідження об- разної пам'яті	Від 10 років
2.21.	Методика дослі- дження логічної та механічної пам'яті	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірнику [уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрищє]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гар- куші, 2011. -616 с.	Дослідження ло- гічної та механіч- ної пам'яті	Від 12 років
2.22.	Досліджен- ня мислен- ня	Мислення дитини / Упорядник С.Максименко, Л.Кондратенко, О. Главник. – К.: Главник, 2004 – 112 с.	Визначення здатності до абстрагуван- ня, операційна вербальними поняттями	13-16 років
2.23.	Тест «Аналогії» (субтест із тесту структурно-інтелек- ту Р. Амтхауера)	Мислення дитини / Упорядник С.Максименко, Л.Кондратенко, О. Главник. – К.: Главник, 2004 – 112 с.	Визначення здатності вино- сти сужденно- сті спираючись на аналогії між явищами, виявлення уміння класифікувати	13 – 16 років

		Методика «наочні ріяди В. Дунаєвського»	Мислення дитини / Упорядник С.Максименко, Л.Кондратенко, О. Гловник. – К.: Гловник. 2004 — 112 с.	Виявлення уміння встановлювати логічну послідовність змін	Від 14 років
2.24.		Методика «Кількісні залежності»	Мислення дитини / Упорядник С.Максименко, Л.Кондратенко, О. Гловник. – К.: Гловник. 2004 — 112 с.	Виявлення здатності до формування логічних суджень на абстрактному (математично-му) матеріалі	Від 16 років
2.25.	2.26.	Методика (здатність до логічних лінгвістичних фігуруючих тестів) (автор Дж. Баррет)	Мислення дитини / Упорядник С.Максименко, Л.Кондратенко, О. Гловник. – К.: Гловник. 2004 — 112 с.	Визначення здатності порівнювати абстрактні об'єкти, виявляти закономірності ряду послідовних змін, і на основі порівняння та аналізу робити відповідні висновки	Від 14 років
2.27.		Методика (здатність до послідовного логічного лінгвістичного аналізу) (автор Дж. Баррет)	Мислення дитини / Упорядник С.Максименко, Л.Кондратенко, О. Гловник. – К.: Гловник. 2004 — 112 с.	Визначення здатності робити правильні висновки на основі порівняння вихідних даних, представлених у навербальній формі	Від 14 років

		Методика дослідження аналітичності мислення «Числові ряди»	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірники [уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2011. -616 с.	Форми дослідження аналітичності мислення	Від 13 років
2.28.		Методика дослідження інтелектуальної лабільності	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірники [уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2011. -616 с.	Визначення інтелектуальної лабільності	Від 14 років
2.29.		Методика дослідження стилю навчання та мислення	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірники [уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2011. -616 с.	Визначення стилю навчання та мислення	Від 12 років
2.30.		Методика дослідження стилю навчання та мислення (автори А. Харрісон, Р. Бремсон)	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірники [уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2011. -616 с.	Визначення стилю навчання та мислення	Від 12 років
2.31.	2.32.	Методика дослідження впливу установок на спосіб розв'язання задач	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірники [уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2011. -616 с.	Визначення стилю мислення	Від 12 років
2.33.		Дослідження уявлення	1. Машенко В. Психологія пізнавальних процесів. – К.: Гравник, 2008. – Серія «Психолог. інструментарій».	Визначення загального показника розумового	Від 15 років

	(варіант А.Германа)	Культурно-незалежний тест інтелекту Р. Кетелла	2. Інтелектуальні заїбності дитини / упорядник С.М.Максименко, К.Максименко, О.Гавнік. –К.: Мікрос-СВС, 2003.	розвитку дитини
3. Дослідження рівня інтелектуального розвитку				
3.1.	Дослідження різних аспектів інтелекту	1. Інтелектуальні заїбності дитини / Упорядник: С. Максименко, К. Максименко, О. Гавнік. – К.: Мікрос – СВС, 2003. 2. Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник/ [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2011. -616 с.	Виявлення рівня розвитку потенційного інтелекту	6-16 років
3.2.	Тест інтелекту Р.Мейлі	Психологічна діагностика інтелекту, мислення, креативності дитини / Упоряд.: С.Максименко, Л.Кондратенко, О.Гавнік. –К.: Мікрос-СВС, 2003.-112с.;[Психол. інструментарій]. (с.5)	Вивчення структури інтелекту	Від 12 років
3.3.	Шкільний тест розумового розвитку	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник/ [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2011. -616 с.	Діагностика розумового розвитку дітей	Від 12 років
3.4.	Методика дослідження інтелекту А.Векслерса (WAIS)	Ізміненіє интелекта деген: пособие для психолога. ч1./ под ред. Ю. З. Гильбуха. – К.: -1992.- 133с.	Визначення загального рівня розвитку інтелекту	5-16 років

3.5.	Тест структури інтелекту Р. Альтхауера	Практикум по віозрастній психологии: Учебное пособие / под ред. Л.А. Головей, Е.Ф. Рыбалко. – СПб.: Речь, 2006.	Визначення рівня інтелектуального розвитку	Від 13 років
3.6.	Табличі Равена (шкала прогресивних матриць)	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник/ [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2011. -616 с.	Визначення рівня інтелектуального розвитку	Від 14 років
3.7.	Методика дослідження загальних розумових заїбностей (за Р. Вандерлік)	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник/ [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2011. -616 с.	Визначення рівня інтелектуального розвитку дільностей	Від 12 років
3.8.	Інтелектуальний тест Г. Айзенка	Готовність учня до профільного начання / упоряд. В. Рибалка. За заг. Ред. С. Максименко, О. Гавнік. – К.: Мікрос-СВС, 2003.	Визначення рівня розвитку інтелектуальних дільностей	Від 13 років
3.9.	Дослідження креативності, заїбностей, обдарованості	Психологічна діагностика інтелекту, мислення, креативності дитини / Упоряд.: С.Максименко, Л.Кондратенко, О.Гавнік. –К.: Мікрос-СВС, 2003.-112с.;[Психол. інструментарій]. (с.32)	Дослідження творчої обдарованості дітей та підлітків	Від 6 до 18 років
3.10.	Методика (Реченіння)	Практикум по віозрастній психологии: Учебное пособие / под ред. Л.А. Головей, Е.Ф. Рыбалко. – СПб.: Речь, 2006.	Дослідження креативності (дивергентної продуктивності під час операцій із символічним матеріалом)	8-10 років

3.11.	Методика «Дівідні»	Практикум по возрастной психологии: Учебное пособие / Под ред. Л.А. Головей, Е.Ф. Рыбалко. – СПб.: Речь, 2006.	Дослідження креативності (дивергентної продуктивності при операціях із образним матеріалом)	8 — 10 років
3.12.	Методика «Клас-сифікація» (автор Е. Вартейт)	Практикум по возрастной психологии: Учебное пособие / Под ред. Л.А. Головей, Е.Ф. Рыбалко. – СПб.: Речь, 2006.	Дослідження креативності (дивергентної продуктивності при під час операцій із семантичним матеріалом)	8 — 10 років
3.13.	Методика «Кола» (автор Е. Вартейт)	Практикум по возрастной психологии: Учебное пособие / Под ред. Л.А. Головей, Е.Ф. Рыбалко. – СПб.: Речь, 2006.	Дослідження креативності	8 — 10 років
3.14.	Методика «Креативності»	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірнику [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2011. -616 с.	Дослідження рівня креативності	Від 14 років
3.15.	Методика «Дослідження рівня пізнавальної активності учнів» (автор Б. Пашнєв)	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2011. -616 с.	Дослідження рівня пізнавальної активності учнів	9-17 років
3.16.	Опитувальник особистісної скільності АО	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірнику [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород:	Виявлення скільності дотворчої поведінки у	12-17 років

3.17.	Творчості за Г. Дейсом (у редакції Б. Пашнєва)	Видавництво Олександра Гаркуші, 2011.-616 с.	Повсякденному житті	Від 14 років
	Модифікований тест Дж. Гліфорда на вивчення творчого мислення	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2011. -616 с.	Дослідження творчого мислення	5-15 років
4. Дослідження особистісної сфери				
4.1.	Комплексне дослідження особистості	Методика вивчення самооцінки особистості за Аlopомогою процесуальними (модифікація методики С. Буласси)	Дослідження особистості	Від 14 років
4.2.		1. Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник [текст] / [Уклад.: М.В. Лемак, В.Ю. Петрищє]. – Вид. 2-ге, виправл., – Ужгород : Видавництво Олександра Гаркуші, 2012. – 616 с. 2. Самоцінка учня/упоряд.: С. Максименко, Н. Шевченко, О. Главник. – К. Главник, 2004. – 112 с.- (Психол. інструментарій)	Вимірює локус контролю особистості в різних сферах життедіяльності	Від 14 років
4.3.	Методика дослідження самооцінки	Самоцінка учня / Упоряд.: С. Максименко, Н. Шевченко, О. Главник. – К. Главник, 2004. – 112 с.- (Психол. інструментарій)	Виявлення рівня загальної самооцінки підлітків	Від 11 років

4.4.	Тест-опитувальник для визначення самоставлення особистості (автори В. Столін, С. Гантелейєв)	1. Готовність учня до профільного навчання / упоряд. В. Рибалка. За заг. Ред. С. Максименка, О. Гавнік. – К.: Мікрос-СВС, 2003. 2. Самооцінка учня / упоряд.: С. Максименко, Н. Шевченко, О. Гавнік. — К.: Гравінк, 2004. — 112 с.- (Психол. інструментарій)	Дослідження емоційного та семантичного змісту ставлення особистості до себе	Від 14 років
4.5.	Проективні методики дослідження особистості	1. Собчук Л.Н. Метод цвітових виборов. Модифіцирований тест Люшера. Методичное руководство М.: 1990. – 92 с. 2. Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник [Текст] / [Уклад.:. Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник [Текст] / [Уклад.:. М.В. Лемак, В.Ю. Петрищє]. – Вид. 2-ге, виправл. – Ужгород : Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с.	Дослідження особистісних якостей	Від 10 років
4.6.	Тест «Автопортрет»	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник [Текст] / [Уклад.:. М.В. Лемак, В.Ю. Петрищє]. – Вид. 2-ге, виправл. – Ужгород : Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с.	Дослідження особливостей самоосвідомості, самооцінки особистості.	Від 12 років
4.7.	Методика «Кінетичний малюнок Сім»	1. Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник [Текст] / [Уклад.:. М.В. Лемак, В.Ю. Петрищє]. – Вид. 2-ге, виправл. – Ужгород : Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с. 2. Самооцінка учня/упоряд.: С.	Визначення ставлення діяльності до членів своєї сім'ї	Від 10 років

4.8.	Методика дослідження індивідуально-типових розбіжностей у конструтивній логіці людини з геометричних фігур»	Максименко, Н. Шевченко, О. Гавнік. — К.: Гравінк, 2004. — 112 с.- (Психол. інструментарій)	Дослідження індивідуально-типових розбіжностей у конструтивній логіці людини з геометричних фігур»	Дослідження індивідуально-типових розбіжностей у конструтивній логіці людини з геометричних фігур»	Від 12 років
4.9.	Методика «Дім - Дерево — Людина» (автор Дж. Бак)	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник [Текст] / [Уклад.:. М.В. Лемак, В.Ю. Петрищє]. – Вид. 2-ге, виправл. – Ужгород : Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с.	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник [Текст] / [Уклад.:. М.В. Лемак, В.Ю. Петрищє]. – Вид. 2-ге, виправл. – Ужгород : Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с.	Дослідження симптомокомплексів емоційної сфери особистості	Від 10 років
4.10.	Тест «Нейсньюча Тварина»	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник [Текст] / [Уклад.:. М.В. Лемак, В.Ю. Петрищє]. – Вид. 2-ге, виправл. – Ужгород : Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с.	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник [Текст] / [Уклад.:. М.В. Лемак, В.Ю. Петрищє]. – Вид. 2-ге, виправл. – Ужгород : Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с.	Дослідження особистісних якостей	Від 10 років
4.11.	Тест руки (автор Е. Вагнер)	Протизуwanня відкритої агресивної поведінки	Протизуwanня відкритої агресивної поведінки	Протизуwanня відкритої агресивної поведінки	Від 14 років
4.12.	Тест «Малюнок деревя»	Виявлення осо-бістісних	Виявлення осо-бістісних	Виявлення осо-бістісних	Від 10 років

			М.В. Лемак, В.Ю. Петрище]. – Вид. 2-те, виправл. – Ужгород : Видавництво Олександра Гаркуші, 2012. – 616 с.	особливостей досліджуваного
4.13.	Дослідження темпераменту	Опітувальник темпераменту Я. Стрелю	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2011. – 616 с.	Дослідження особливостей темпераменту
4.14.		Опітувальник структури темпераменту В.М. Руслалов	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2011. – 616 с.	Дослідження особливостей темпераменту
4.15.		Опітувальник «РЕН» (Автори Г. Айзенк, С. Айзенк)	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2011. – 616 с.	Дослідження типу темпераменту
4.16.		Опітувальник Г. Айзенка для визначення типу темпераменту	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник [Уклад.: М. В. Лемак, В. П. Петрище]. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2011. – 616 с.	Дослідження типу темпераменту
4.17.	Дослідження характеру	Методика О. Зворкіна «Особистісний комплексний соціометричний тест» (снкети 2 і 3)	Терлецька Л.Т. Психологія зрілості: практикум. Навчальний посібник. – К.: Головник, 2006. – 144 с. – (серія «Психологічний інструментарій»)	Дослідження зрілості

		Подмазін С.І., Сіблів О.І. Як діопомогти підлітку з важким характером. – К.: НПЦ Перспектива, 1996. – 160 с. (С.26-35)	Діагностикація типів акцентуації характеру, який дозволяє визначити відхилення у розвитку рис характеру, які ще перебувають у межах норми, але наближаються до ризику появити дистормоній і патологічних проявів у цій сфері особистості учня	12-16 років
4.18.		Опітувальник для ідентифікації типів акцентуації характеру у підлітків А. Лінко – К. Леонгарда (модифікація С. Подмазіна)		
4.19.	Емоційно-вольова сфера	Методика Ашкала «Міцність та тривожність» Дж. Тейлора	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник (Текст) / (Укладач: М.В. Лемак, В.Ю. Петрище). – Вид. – 2-ге, виправл. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2012. – 616 с.	Дослідження акцентуації характеру у підлітків
4.20.		Методика дослідження вольової саморегуляції А. Зверськова та Е. Ейдмана	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник (Текст) / (Укладач: М.В. Лемак, В.Ю. Петрище). – Вид. – 2-ге, виправл. – Ужгород: Видавництво Олександра Гаркуші, 2012. – 616 с.	Дослідження відповідності тривожності
4.21.				Дослідження міри опонування особистостю поведінкою в різноманітних ситуаціях.

			здатність схвалювати своїми діями, бажаннями, станами	Від 12 років
4.22.	Методика дослідження соціальної адаптованості	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник (Текст) / (укладач : М.В. Лемак, В.Ю. Петрище). – Вид. – 2-ге, виправл. – Ужгород: Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с.	Дослідження соціальної адаптованості	Від 12 років
4.23.	Тест «Дослідження особистисної адаптованості школярів»	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник (Текст) / (укладач : М.В. Лемак, В.Ю. Петрище). – Вид. – 2-ге, виправл. – Ужгород: Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с.	Дослідження особистисної адаптованості школярів	Від 12 років
4.24.	Опитувальник САН	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник (Текст) / (укладач : М.В. Лемак, В.Ю. Петрище). – Вид. – 2-ге, виправл. – Ужгород: Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с.	Дослідження рівня самопочуття, активності, настрою	Від 12 років
4.25.	Методика дослідження показників аформи адресії А. Басса та А. Аарки (адаптація О. Остніцького)	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник (Текст) / (укладач : М.В. Лемак, В.Ю. Петрище). – Вид. – 2-ге, виправл. – Ужгород: Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с.	Дослідження показників та форм адресії	Від 12 років
4.26.	Методика дослідження скільності до емпатії (автор І. Юсупов)	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник (Текст) / (укладач : М.В. Лемак, В.Ю. Петрище). – Вид. – 2-ге, виправл. – Ужгород: Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с.	Дослідження рівня емпатійних тенденцій учнів	Від 15 років
4.27.	Діагностика емпатії (автори А. Меррабан, М. Епштейн)	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник (Текст) / (укладач : М.В. Лемак, В.Ю. Петрище). – Вид. – 2-ге, виправл. – Ужгород: Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с.	Дослідження емпатичних тенденцій учня, таких як рівень вираженості зачітності до емоційного відгуку на перевживання іншого і ступінь відповідності / невідповідності знака переживань об'єкта і суб'єкта емпатії	Від 11 років
4.28.	Методика дослідження наполегливості	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник (Текст) / (укладач : М.В. Лемак, В.Ю. Петрище). – Вид. – 2-ге, виправл. – Ужгород: Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с.	Дослідження наполегливості учня	Від 15 років
4.29.	Методика дослідження імпульсивності (автор В. Лосенков)	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник (Текст) / (укладач : М.В. Лемак, В.Ю. Петрище). – Вид. – 2-ге, виправл. – Ужгород: Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с.	Дослідження імпульсивності учня	Від 14 років

4.30.	Методика дослідження вольової організації особистості (автор А.Хохлов)	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник (Текст) / (укладач : М.В. Лемак, В.Ю. Петрище). – Вид. – 2-ге, виправл. – Ужгород: Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с	Дослідження особливості особистості в своєрідності способів і шляхів досягнення поставленої мети	Від 14 років
4.31.	Шкала депресії (адаптація Т. Балашової)	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник (Текст) / (укладач : М.В. Лемак, В.Ю. Петрище). – Вид. – 2-ге, виправл. – Ужгород: Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с	Диференціальна діагностика депресивних станів учнів і станів, близьких до депресії	Від 14 років
4.32.	Тест на виявлення суцідалльних намірів (Н. Шварцовська, О. Гончаренко, І. Мельникова)	Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник (Текст) / (укладач : М.В. Лемак, В.Ю. Петрище). – Вид. – 2-ге, виправл. – Ужгород: Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с.	Дослідження суцідалльних намірів	Від 10 до 17 років
4.33.	Дослідження суб'єктивного відчуття самотності. Опитувальник А. Рассела і М. Фергюсона	Терлецька Л.Г. Психологія зрілості: практикум. Навчальний посібник. – К. : Головник, 2006. - 144 с. – (серія «Психологічний інструментарій»)	Дослідження рівня усвідомлення самотності	10 - 16 років
4.34.				
4.35.	Дослідження соціально-психологічної адаптації опитувальник К. Роджерса і Р. Аймонда	Терлецька Л.Г. Психологія зрілості: практикум. Навчальний посібник. – К. : Головник, 2006. - 144 с. – (серія «Психологічний інструментарій»)	Дослідження ступенів адаптації, самоприйняття, прийняття інших, емоційної комфорtnості, інтегральності, прагнення до домінування.	10 - 16 років
4.36.	Методика дослідження соціально- ситуаційної тривоги О. Кондаша	1. Терлецька Л.Г. Психологія зрілості: практикум. Навчальний посібник. – К. : Головник, 2006. - 144 с. – (серія «Психологічний інструментарій») 2. Байбіна Ю.В. Гончарова С.В. Обліково-звітна документація шкільного психолога. – Х. : Вид. група «Основа», 2010. – 216 с.	Дослідження рівня тривоги	10 - 16 років
4.37.	Діагностика вад особистисного розвитку (ДВОР) (автор З. Карпенка)	Діагностичні методики: збірник / (укладач : М.В. Лемак, В.Ю. Петрише). – Вид. – 2-ге, виправл. – Ужгород: Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с.	Дослідження різних сторін особистісного розвитку підлітка	9-11 років
4.38.	Методика діагностики рівня шкільної тривожності філіпса	1. Адаптація дитини до школи / Упоряд.: С. Максименко, К. Максименко, О. Головник – К.: МікроС-СВС, 2003 – 111 с – Серія «Психол. інструментарій»; 2. Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник (Текст) /	Дослідження рівня і характеру тривожності, повязаної зі школою у учнів.	Від 10 років

		(укладач: М.В. Лемак, В.Ю. Петришев). – Вид. – 2-те, виправл. – Ужгород: видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 61 с.	
4.39.	Методика дослідження фрустраційних реакцій С. Розенцевейга (модифікація Н. Тарабріної)	Практикум по возрастанні психологии: Учеб. пособие / Под ред. А. Головей, Е. Ф. Рыбалко. - СПб.: Речь, 2002. - 694	Дослідження фрустраційних реакцій Від 14 років
4.40. 4.41.	Дослідження мотивації та саморегуляції	Туріщєва Л.В. Настільна книга практичного психолога: Навчально-методичний посібник для вчителя. – Х.: Вид. група «Основа», 2009. – 256 с.	Дослідження переважних мотивів у поведінці підлітків 11-15 років
4.42.	Методика дослідження мотивів діяльності	Туріщєва Л.В. Настільна книга практичного психолога: Навчально-методичний посібник для вчителя. – Х.: Вид. група «Основа», 2009. – 256 с.	Дослідження мотивів діяльності, щинніх орієнтацій 11-15 років
4.43.	Методика «Спряженість націнок або на отримання значень» (створи Є. Ільїн, Н. Курдюкова)	Бойбіна Ю.В., Гончарова С.В. Обліково-звітна документація шкільного психолога. – Х.: Вид. група «Основа», 2008. – 216с.	Дослідження мотивації досягнень Від 10 років
4.44.	Методика вимірювання мотивації успіху Г. Елерса	Бойбіна Ю.В., Гончарова С.В. Обліково-звітна документація шкільного психолога. – Х.: Вид. група «Основа», 2008. – 216с.	Дослідження мотивації досягнень Від 10 років

	Тест-опитувальник мотивовій структури (МА) А. Мерробона (модифікований М. Магомет-Еміновим)	Бойбіна Ю.В., Гончарова С.В. Обліково-звітна документація шкільного психолога. – Х.: Вид. група «Основа», 2008. – 216с	Діагностика звичайних стійких мотивів особистості, що входять до структури мотивації: афіліації; пристрасті до прийняття і страждання, для виміру інтенсивності цих показників	Від 10 років
4.45.	Дослідження самоцінки мотивації схвалення А. Марлоу, Д. Крауна	Л. Терлецька Психологія зрілості: практикум. Навч. посіб. – К.: Гав ник, 2006. – 144с.	Дослідження рівня індивідуальних особливостей	Від 11 років
4.46.	Дослідження мотивації «успіху/невдач» (автори В. Мельников, А. Ямпольський)	Л. Терлецька Психологія зрілості: практикум. Навч. посіб. – К.: Гав ник, 2006. – 144с.	Дослідження мотивації досягнення успіху і уникнення невдач у підліковому віці.	Від 11 років
4.47.	Дослідження соціально-психологічних настанов особистості в мотиваційній сфері (автор	Л. Терлецька Психологія зрілості: практикум. Навч. посіб. – К.: Гав ник, 2006. – 144с.	Дослідження соціально-психологічних настанов особистості.	Від 11 років

4.48	О. Потомкіна	Методика «Мотивування навчання»	Л.В. Туріщина, О.В. Гончаренко. Вивчення особистості школяра і педагога. - Х.: «Основи», 2007. – 144 с.	Дослідження ставлення до предмету, змісту, процесу, результату навчально-пізнавальної діяльності.	Від 11 років
------	--------------	---------------------------------	---	---	--------------

5. Дослідження міжособистісних стосунків та соціально-психологічного клімату

5.1.	В сім'ї	Методика «Кінетичний малюнок сім'ї»	1. Психологу для роботи. Діагностичні методики: збірник [текст] / [уклад.]: М.В. Лемак, В.Ю. Петрищєв. – Вид. 2-ге, відправл. – Ужгород : Видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 616 с. 2. Самооцінка учня/упоряд.: С. Максименко, Н. Шевченко, О. Главник. — К.: Главник, 2004. — 112 с.- (Психол. інструментарій)	Дослідження ставлення дитини до членів своєї сім'ї	Від 6 років
5.2.			Дослідження міжособистісних стосунків «Q-сортування» В. Стефрансона	Дослідження рівня залежності-незалежності, товарицькості-неприйняття-унікнення «Боротьби»	11-17 років
5.3.			Дослідження міжособистісних стосунків	Дослідження рівня залежності-незалежності,	11-17 років

5.4.	«Q- сортування» В. Стефрансона		Анкета «Взаємні відносини в сім'ї»	«Самооцінка учня / Упоряд.: С. Максименко, Н. Шевченко, О. Главник. — К.: Главник, 2004. — 112 с. (Психол. інструментарій)	товарицькості, привідні-неприйняття-унікнення «Боротьби».	13-18 років
5.5.	Тест-опитувальник батьківського ставлення			«Самооцінка учня / Упоряд.: С. Максименко, Н. Шевченко, О. Главник. — К.: Главник, 2004. — 112 с.- (Психол. інструментарій)	Дослідження ставлення батьків до дитини, стереотипів поведінки, що практикуються в спілкуванні з дітьми, особливостей сприйняття і розуміння характеру та особистості дитини, їх вчинків	Батьки
5.6.	Методика PARI (автори Е. Шиффер, Р. Белл, адаптація Т.В. Нещерет)			Комінко С.Б., Кучер Г.В. Країнські методи психодіагностики: Навч. посібн. – Тернопіль: Карт-бланш, 2005. – 406 с.	Дослідження ставлення батьків до дитини і життя в сім'ї.	Батьки

<p>5.7.</p> <p>Методика «Аналіз сімейних стосунків» (автори Е. Ейдемілер, В. Юстицький)</p>	<p>Методика PARI (parental attitude research instrument). (автори: Е. Боярин, Р. Бевл, адаптована Т. Нещерет)</p>	<p>Анкета «Батьки і школа»</p> <p>5.8.</p>	<p>Анкета-опитувальник соціально-психологічного</p>	<p>5.9.</p>	<p>В учнівсько-му колективи</p>	<p>5.10.</p>	<p>Методика К. Психологія сім'ї. Техніки раціонально-інтуїтивної психодірекції родини. – К.: Глівник, 2007. – 144 с. (С. 127-138)</p>	<p>Мілутіна К. Психологія сім'ї". Техніки / Упоряд. О.Марінушкіна. За заг. ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Глівник, 2004. – 96 с.</p>	<p>Психологічний клімат колективу / Упоряд. О.Марінушкіна. За заг. ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Глівник, 2004. – 96 с.</p>	<p>Анкета «Батьки і школа»</p>	<p>5.11.</p>	<p>Методика «Спрайммання індивідом групи»</p>	<p>5.12.</p>	<p>Методика «Психологічна група ризику – ПГР» (автори Л. Лепіхова та В. Татенко)</p>	<p>Анкета «Мій клас» (адаптована Гильбухом Ю.З., Киричуком О.В.)</p>	<p>5.13.</p>	<p>Романовська Д. Технологія роботи з батьками. – К.: Глівник, 2007. – 128 с. (С. 7-17)</p> <p>Дослідження причин порушення сімейних стосунків, побудова стратегії консультування як з батьками, так і підлітками, вивчення особливостей взаємодії батьків з дітьми</p> <p>Дослідження ставлення батьків до різних сторін сімейного життя (сімейної ролі), вивчення ставлення батьків до дитини життя в родині, особливостей батьківсько-дитиничних стосунків</p> <p>Дослідження ставлення батьків до різних сторін сімейного життя (сімейної ролі), вивчення ставлення батьків до дитини життя в родині, особливостей батьківсько-дитиничних стосунків</p> <p>Дослідження оцінки батьками впливу виховання на навчання в школі на життя дитини.</p> <p>Дослідження реальних можливостей</p> <p>Від 12 років</p> <p>Дослідження і наявних труднощів у вирішенні питань, що виникають перед школлярами</p> <p>Дослідження трьох можливих типів сприйняття індивідом групи</p> <p>Дослідження оптимального учбового наявності для конкретних груп учнів, врахування емоційно-волевих проявів, зясування ціннісних орієнтацій учнів, іхнього ставлення до різних життєвих проблем</p> <p>Дослідження рівня зупоточності учнівського колективу, конфліктності, вивчення ставлення окремих учнів до свого класу</p>
---	---	--	---	-------------	---------------------------------	--------------	---	---	---	--------------------------------	--------------	---	--------------	--	--	--------------	--

5.14.	Соціометрія (автор Дж. Морено)	<p>Самооцінка учня / Упоряд.: С. Максименко, Н. Шевченко, О. Главник, 2004. – 112 с. – (Психологічний інструментарій).</p> <p>Карта-схема для експертного оцінювання психологочного клімату колективу</p>	<p>Гільбух Ю.З., Киричук О.В. Шкільний клас: як пізнавати й виховувати його душу. – К.: Міквід. наук.-практ. центр "Психодіагностика й диференційоване навчання", 1994. – 208 с. (С. 97-98)</p> <p>Семиченко В.А. Психологія стілкування. – К.: «Магістр-З», 1998. – 152 с. (С. 42-58)</p>	<p>Дослідження ємоційних зв'язків у групі учнів, адекватності уявлень учнів про свій статус в емоційній структурі групи, визначення осіб, що мають психологочний вплив у колективі</p>	<p>11-15 років</p>
5.15.					
5.16.					
5.17.					

5.18.	Методика «Карта інтересів»	<p>1) Комінко С.Б., Кучер Г.В. Країнські методи психодіагностики: Навч. Посібник. – Тернопіль: Карп-бланш, 2005. – 406 с.</p> <p>2) Коропецька О. М. Профорієнтація та профвідбір: Навчальний посібник. – Івано-Франківськ, 2005. – 236 с.</p>	<p>Дослідження провідних інтересів</p>	<p>14-18 років</p>
5.19.	Диференційно-діагностичний опитувальник інтересів (ДДО) Е. Кімолов	<p>1) Комінко С.Б., Кучер Г.В. Країнські методи психодіагностики: Навч. Посібник. – Тернопіль: Карп-бланш, 2005. – 406 с.</p> <p>2) Коропецька О. М. Профорієнтація та профвідбір: Навчальний посібник. – Івано-Франківськ, 2005. – 236 с.</p>	<p>Дослідження скільності до певного типу професії</p>	<p>14-18 років</p>
5.20.	Методика для дослідження професійних нахилів особистості А. Йовайши	<p>1) Комінко С.Б., Кучер Г.В. Країнські методи психодіагностики: Навч. Посібник. – Тернопіль: Карп-бланш, 2005. – 406 с.</p> <p>2) Коропецька О. М. Профорієнтація та профвідбір: Навчальний посібник. – Івано-Франківськ, 2005. – 236 с.</p>	<p>Оцінка професійних нахилів особистості</p>	<p>14-18 років</p>
5.21.	Методика /типотогія особистості та привабливі професійне середовище/ А.Голланда	<p>1) Комінко С.Б., Кучер Г.В. Країнські методи психодіагностики: Навч. Посібник. – Тернопіль: Карп-бланш, 2005. – 406 с.</p> <p>2) Коропецька О. М. Профорієнтація та профвідбір: Навчальний посібник. – Івано-Франківськ, 2005. – 236 с.</p>	<p>Дослідження нахилів привабливого професійного середовища</p>	<p>14-18 років</p>

5.22.	Методика дослідження («Комунікативних та організаторських здібностей») (КОС - 2)	<p>1) Комінко С.Б., Кучер Г.В. Краші методи психодіагностики: Навч. Посібник. – Тернопіль: Карт-бланш, 2005. – 406 с.</p> <p>2) Королецька О. М. Профорієнтація та профвідбір: Навчальний посібник. – Івано-Франківськ, 2005. – 236 с.</p>	<p>Опітувальник особистісної орієнтації Джоунса і Крендалла (за опітувальніком самоактуалізації А. Маслоу)</p> <p>Діагностичний опітувальник «Людина машини»</p>	5.23.	<p>Королецька О. М. Профорієнтація та профвідбір: Навчальний посібник. – Івано-Франківськ, 2005. – 236 с.</p>	<p>1) Комінко С.Б., Кучер Г.В. Краші методи психодіагностики: Навч. Посібник. – Тернопіль: Карт-бланш, 2005. – 406 с.</p> <p>2) Королецька О. М. Профорієнтація та профвідбір: Навчальний посібник. – Івано-Франківськ, 2005. – 236 с.</p>	5.24.
5.25.							

5.26.	Опітувальник «Професійні переваги»	<p>Л. Терлецька. Діагностика особистісних рис юнаків // Психолог. Шкільний світ. – 2002. – № 11. – с. 8</p>	<p>Дослідження професійних переваг</p>	<p>Л. Терлецька Психологія зрілості: практикум. Навч. пособ. – К.: Головник, 2005. – 406 с.</p>	<p>Оцінка загальних здібностей до підприємницької діяльності</p>	<p>Дослідження професійних переваг</p>	<p>Дослідження професійних переваг</p>
5.27.	Анкета дослідження професійних нахилів учнів	<p>Подоляк Л.Г., Головник О. Основи педагогічної психології. Навч. пособ. – К.: Головник, 2006. – 112 с.</p>	<p>Дослідження професійних переваг</p>	<p>Віктор М. Індивідуальний розвиток дитини. – К.: Головник, 2007. – 128 с.</p>	<p>Дослідження характеру та особливості інтересів і нахилів учнів.</p>	<p>Дослідження професійних переваг</p>	<p>Дослідження професійних переваг</p>
5.28.	Методика «Що вас цікавить?»	<p>Методика «Що вас цікавить?»</p>	<p>Дослідження інтересів за допомогою анкети «Що мені подобається»</p>	<p>Віктор М. Індивідуальний розвиток дитини. – К.: Головник, 2007. – 128 с.</p>	<p>Психолог. Тести. Роздатковий матеріал. Профорієнтація. Тест Дж. Холланда / Упоряд. Т. Шаповал, Т. Гончаренко. – К.: Вид. АІМ «Шкільний світ». Вид. А. Галицина, 2005. – 128 с.</p>	<p>Дослідження професійних переваг</p>	<p>Дослідження професійних переваг</p>
5.29.	Тест Дж. Холланда	<p>Тест Дж. Холланда</p>	<p>Дослідження соціальних спрямованості</p>	<p>Дослідження соціальних спрямованості</p>	<p>Дослідження соціальних спрямованості</p>	<p>Дослідження соціальних спрямованості</p>	<p>Дослідження соціальних спрямованості</p>
5.30.							
5.31.	Особливості освітнього процесу	<p>Анкета «Ученъ – учителъ»</p>	<p>Психологічний клімат колективу / Упоряд. О. Марінушкіна, За заг. ред. С. Максименко, О. Головник. – К.: Головник, 2004. – 96 с.</p>	<p>Дослідження ставлення учня до учителя як до головного</p>	<p>Дослідження ставлення учня до учителя як до головного</p>	<p>Дослідження ставлення учня до учителя як до головного</p>	<p>Дослідження ставлення учня до учителя як до головного</p>

			Джерела інформації, організатора та керівника самопочуття та життя дитини.
5.33.	Методика «Учитель-учень» Ю.Ханіна, А. Стамбула	Л.В.Туріцьина, О.В.Гончаренко. Вивчення особистості школяра і педагога.- Х.: «Основа», 2007. – 144с.	Дослідження ставлення учня дочителя з亞 трома гарячими: гностичним, емоційним, поведінковим.
5.34.	Методика «Мотиви спільної навчальної роботи в групі»	Л.В.Туріцьина, О.В.Гончаренко. Вивчення особистості школяра і педагога.- Х.: «Основа», 2007. – 144с.	Дослідження мотивів спільноЗ навчальної роботи в групі.
5.35.	Орієнтовно-діагностична анкета інтересів (ОДАН) С.Я. Ка-проловської	С. Сівак. Скринінг шкільного життя. Методика комплексного психодіагностичного вивчення стану навчально-виховного процесу за-гальноосвітньої школи. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2001.	Оцінка характеру та особливостей навчальних інтересів учнів
5.36.	Анкета «Що нам цікаво»	С. Сівак. Скринінг шкільного життя. Методика комплексного психодіагностичного вивчення стану навчально-виховного процесу за-гальноосвітньої школи. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2001. – 72 с.	Оцінка характеру та особливостей навчальних інтересів учнів

4.2.2. Старша школа

№ п/п	Циклогра-ма	Назва методи-ки, автор	Джерело	Для вирішення якого завдан-ня щастoso-вутсья	Вік до-слі-жува-них
1. Психологічний супровід адаптації учнів до освітнього процесу					
1.1.	Психо-логічний супровід адаптації учнів до освітнього процесу	Комплекс психодіагностичного інструментарію для вивчення адаптації учнів 10-го класу (ПТНЗ, ВНЗ) до нових умов навчання в навчальному закладі (автори Н. Сосновенко, А. Тінякова)	Робоча книга працівника психологочної служби: практичний посібник – Т. 1: Адаптація дітей (учнів/ студентів до навчально-виховного процесу / наук. ред.: В. Г. Панок; авт. кол. 1 т.: Н. В. Сосновенко, А. І. Тінякова. Видання 2-е. – К.: Український НМЦ практичної психології і соціальної роботи, 2014. – 112 с.	Дослідження рівня сдатовності 10-го класу (ПТНЗ, ВНЗ) до нових умов навчання в навчальному закладі	Від 14 років
1.2.	Психо-логічний супровід адаптації учнів 10-го класу (ПТНЗ, ВНЗ) до нових умов навчання в навчальному	Комплекс психодіагностичного інструментарію для вивчення адаптації учнів 10-го класу (ПТНЗ, ВНЗ) до нових умов навчання в навчальному	Робоча книга працівника психологочної служби: практичний посібник – Т. 1: Адаптація дітей (учнів/ студентів до навчально-виховного процесу / наук. ред.: В. Г. Панок; авт. кол. 1 т.: Н. В. Сосновенко, А. І. Тінякова. Видання 2-е. – К.: Український НМЦ практичної психології і соціальної роботи, 2014. – 112 с.	Дослідження рівня сдатовності 10-го класу (ПТНЗ, ВНЗ) до нових умов навчання в навчальному закладі	Від 10 років

	закладі (автори Н. Сосновенко, А. Тінякова)	Скрипажені діти. Аналіз проблеми / За ред. В. Г. Панка. – Київ: Ніка-Центр, 1997. – 71 с.	Призначений для дослідження психотравмуючої поаді. Для підліків і дорослих, побудований на процесі аналізу життєвого шляху клієнта	Від 14 років
1.3.	Вивчення насильства в сім'ї та закладі освіти	Опітувальник для дослідження психотравмуючої поаді (автор: В. Г. Панок)	Скрипажені діти. Аналіз проблеми / За ред. В. Г. Панка. – Київ: Ніка-Центр, 1997. – 71 с.	Призначений для дослідження психотравмуючої поаді. Для підліків і дорослих, побудований на процесі аналізу життєвого шляху клієнта
1.4.		Методика діагностики батьківського ставлення (автори А. Варга, В. Столін)	Ольфірович Н. І., Зинкевич-Куземкина Г. А., Велента Г. Ф., Психологія сімейних кризисов. – СПб : Речь, 2006. – 360 с.	Застосовується для роботи з батьками. Батьківське ставлення розуміється як система різноманітних почуттів стосовно дитини, поведінкових
1.5.				

	Методика «Дім-Дерево-Лодина». Проективна методика.	Психологу для роботи. Діагностичні методики : збірник [Текст] / [уклад.: М. В. Лемак, В. Ю. Петрище]. – Вид. 2-ге видправл. – Ужгород : видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 512 с.	стереотипів, що практикуються в спілкуванні з нею, осабливостей сприйняття і розуміння характеру її особистості дитини, її вчинків.	Від 10 років
1.6.				
1.7.	Методика «Кінетичний малюнок сім'ї». Проективна методика.	Психологу для роботи. Діагностичні методики : збірник [Текст] / [уклад.: М. В. Лемак, В. Ю. Петрище]. – Вид. 2-ге видправл. – Ужгород : видавництво Олександри Гаркуші, 2012. – 501 с.	Допомагає виявити ставлення дитини до членів своєї сім'ї, сим'їні взаємини, які викликують тривогу або конфлікти/	Від 10 років.

1.8.	Методика «Нейс- нуюча тварина». Проективна мето- дика. – 516 с.	Психологу для роботи. Діагностичні методики : збірник [Текст] / [уклад.: М. В. Лемак, В. Ю. Петрищє]. – Вид. 2-ге виправл. – Ужгород: видавни- цтво Олександри Гаркуші, 2012.	Допомагає досліджувати загальні особли- вості особистості Альтини, спресив- ність, труднощі у спілкуванні. Методика може допомогти зро- зуміти внутрішній світ дитини, те, як вона сприймає новколишнє середовище.	Від 10 років.
------	---	---	---	------------------

2. Дослідження міжособистісних стосунків та соціально-психологічного клімату

2.1.	В сім'ї	Методика діагно- стики перешкод у встановленні емо- ційних контактів» (свтор В. Бойко)	Психодіагностика/ Упоряд.: А. Терлецька, О.Главник.- К.: Шкільний світ, 2002.- 112с.	Дослідження труднощів У встановленні контактів
2.2.		Анкета «Взаємні в СІМ'ї»	Професія соціальний працівник / упоряд.: С. Максименко. - К.: Гла- вник, 2005. – 112 с. (С. 47-48)	Досліджен- ня спеціфики взаємнин у сім'ї, виявлення сімей- них конфліктів, вивчення способів вирішення кон- фліктних ситуацій
2.3.		Методика PARI (автори Е. Шиф- фер, Р. Белл, адаптація Т.В. Нешерет)	Комінко С.Б., Кучер Г.В. Краці методи психодіагностики: Навч. посіб. – Тернопіль: Карт-бланш, 2005. – 406 с.	Дослідження ствалення батьків до дитини і життя в сім'ї.

2.4.		Адаптація Т.В. Нешерет)	2005. – 406 с.	в сім'ї.
2.5.		Анкета «Батьки і школа»	Психологічний клімат колективу / упоряд. О.Марінушкіна. За заг. ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Главник, 2004. – 96 с. 2005. – 406с	Дослідження оценки батьками впливу вихован- ня і навчання в школі на життя дитини.
2.6.		Методика PARI (автори Е. Шиф- фер, Р. Белл, адаптація Т.В. Нешерет)	Психологічний клімат колективу методами психодіагностики: Навч. посіб.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Главник, 2004. – 96 с.	Дослідження ствалення батьків до дитини і життя в сім'ї.
2.7.		Анкета «Батьки і школа»	Самооцінка учня / Упоряд.: С. Максименко, Н. Шевченко, О.Глов- ник, 2004. – 112 с. – (Психологічний інструментарій).	Дослідження емоційних з'яз- ків у групі учнів, здекватності уявлень учнів про свій ста- тус в емоційній структурі групи, визначення осіб, що мають психо- логічний вплив у колективі

2.8.	Карта-схема для експертного оцінювання психо-логічного клімату колективу	<p>Гільбух Ю.З., Киричук О.В. Шкільний клас: як пізнавати й виховувати його душу. – К.: Міжвід. наук.-практ. центр „Психодіагностика й диференційоване навчання”, 1994. – 208 с. (С. 97-98)</p> <p>Тест опису поведінки К. Томасса (адаптований Н.В. Гришиною)</p>	Дослідження соціально-психологичного мікро-клімату у класі	13-18 років	
2.9.				15-18 років, педагогічні працівники	
2.10.	Дослідження професійних склонностей, здібностей, скількостей здобуття та здобуття вчів освіти	<p>Чи знаєте ви про свої професійні склонності?</p> <p>Методика «Карта інтересів»</p>	<p>Туріщева Л.В. Настільна книга практичного психолога: Навчально-методичний посібник для вчителя. – Х.: Вид. група «Основи», 2009. – 256 с.</p> <p>1) Комінко С.Б., Кучер Г.В. Краші методи психодіагностики: Навч. Посібник. – Тернопіль: Карт-бланш, 2005. – 406 с.</p> <p>2) Коропецька О. М. Профорієнтація та профвідбір: Навчальний посібник. – Івано-Франківськ, 2005. – 236 с.</p>	Дослідження професійних склонностей	14-18 років
2.11.					
2.12.	Диференційно-діагностичний опитувальник		<p>1) Комінко С.Б., Кучер Г.В. Краші методи психодіагностики: Навч. Посібник. – Тернопіль: Карт-бланш, 2005. – 406 с.</p> <p>2) Коропецька О. М. Профорієнтація та профвідбір: Навчальний посібник. – Івано-Франківськ, 2005. – 236 с.</p>	Дослідження скількості до певного типу	14-18 років

2.13.	<p>Інтересів (ДДО) Є. Кімов</p> <p>Методика для виявлення професійних нахилів особистості А. Йовайши</p>	<p>2005. – 406 с</p> <p>2) Коропецька О. М. Профорієнтація та профвідбір: Навчальний посібник. – Івано-Франківськ, 2005. – 236 с.</p> <p>1) Комінко С.Б., Кучер Г.В. Краші методи психодіагностики: Навч. Посібник. – Тернопіль: Карт-бланш, 2005. – 406 с.</p> <p>2) Коропецька О. М. Профорієнтація та профвідбір: Навчальний посібник. – Івано-Франківськ, 2005. – 236 с.</p>	<p>Дослідження професій</p> <p>Оцінка професійних нахилів особистості</p> <p>Дослідження на найбільш привабливого професійного середовища</p> <p>Дослідження на найбільш привабливого професійного середовища</p>	<p>14-18 років</p> <p>14-18 років</p> <p>14-18 років</p> <p>14-18 років</p>
2.14.				
2.15.	<p>Методика виявлення «Комунікативних та організаторських здібностей» (КОЗ-2)</p> <p>Опитувальник особистості</p>	<p>2005. – 406 с.</p> <p>2) Коропецька О. М. Профорієнтація та профвідбір: Навчальний посібник. – Івано-Франківськ, 2005. – 236 с.</p> <p>Коропецька О. М. Профорієнтація та профвідбір: Навчальний</p>		
2.16.				

		орієнтації Джоунса і Крендалла (за опитувальником самоактуалізації А. Маслоу)	посібник – Івано-Франківськ, 2005. – 236 с.	Дослідження особистісної орієнтації	14-18 років
2.17.		Діагностичний опитувальник «Людина машини»	1) Комінко С.Б., Кучер Г.В. Краші методи психодіагностики: Навч. Посібник. – Тернопіль: Карт-бланш, 2005. – 406 с. 2) Королецька О. М. Профорієнтація та профвалибр: Навчальний посібник – Івано-Франківськ, 2005. – 236 с.	Дослідження скількостей до оволодіння професійним типу «людинна - машина»	14-18 років
2.18.		Методика на оцінку загальних здібностей до підприємництва (GET TEST), Зса Пачковським Ю. Ф. Психологія підприємництва . – Львів, 2001.	Комінко С.Б., Кучер Г.В. Краші методи психодіагностики: Навч. Посібник. – Тернопіль: Карт-бланш, 2005. – 406 с.	Оцінка загальних здібностей до підприємницької діяльності	14-18 років
2.19.		Опитувальник «Професійні переваги»	Л. Терлецька. Діагностика особистісних рис юноків // Психолог. Шкільний світ. – 2002. – №11. – с.8	Дослідження професійних переваг	14-18 років
2.20		Дослідження професійних переваг	Л.Терлецька Психологія зрілості: практикум. Навч. поб. – К.: Головник, 2006. – 144с.	Дослідження професійних переваг особистості старшокласника.	14-18 років

2.21.	Анкета вивчення професійних нахилів учнів	Подоляк Л.Г., Головник О. Основи педагогічної психології. Навч. посіб. – К.: Головник, 2006. – 112с.	Дослідження професійних нахилів учнів	14-18 років
2.22.	Методика «Ціо вас цікавить?»	Віктор М. Індивідуальний розвиток дитини. – К.: Головник, 2007. – 128с.	Дослідження характеру та особливості інтересів і нахилів учнів.	14-18 років
2.23.	Дослідження інтересів за допомогою анкети «Що мені подобається» Л.А. Йоваша.	Віктор М. Індивідуальний розвиток дитини. – К.: Головник, 2007. – 128с.	Дослідження професійної спрямованості учня.	14-18 років
2.24.	Тест Дж. Холланда	Психолог. Тести. Роздатковий матеріал. Профорієнтація. Тест Дж. Холланда / Упоряд. Т. Шаповал, Т. Гончаренко. – К.: Вид. дім «Шкіль. світ». Вид. Л. Галицина, 2005. – 128 с.	Дослідження соціальної спрямованості особистості	14-18 років

4.3. Діагностичний мінімум. Педагогічні працівники.

№ п/п	Циклограф-ма	Назва методики, автор	Для вирішення якого завдання щастословується	
			Джерело	Діагностика моделі
1.1.	Дослідження	Методика І.М. Юсупова «Моделі	Туріщева Л.В. Настільна книга практичного психолога:	Вік до-слі-жува-них педагогі

	Міжособистісних стосунків та соціально-психологічного клімату в педагогічному колективі	педагогічного спілкування)	Навчально-методичний посібник для вчителя. – Х.: Вид. група «Основи», 2009. – 256 с.	педагогічного спілкування
1.2.	Методика (Карта комунікативної діяльності). (автор О. Леонтьєв)	Туріщевська Л.В. Настільна книга практичного психолога: Навчально-методичний посібник для вчителя. – Х.: Вид. група «Основи», 2009. – 256 с	Діагностика стилю спілкування педагога	педагоги
1.3.	Методика «Міжособистісні стосунки». Т.Лірі	Л. Терлецька. Діагностика професійних рис педагога // Психолог. – Шкільний світ. – 2002. - № 8. – С. 8	Визначення стилю і структури міжособистісних стосунків	педагоги
1.4.	Експрес-методика оцінки соціально-психологічного клімату А. Михайлік, Л. Шаліто	Комінко С.Б., Кучер Г.В. Кращі методи психодіагностики: Навч. посб.– Тернопіль: Карт-бланш, 2005. – 406 с.	Дослідження соціально-психологічного клімату в колективі.	педагоги
1.5.	Методика дослідження рівня групового розвитку (за схемою) Н.І. Шевандри	Психологічний клімат колективу / Упоряд. О.Марінушкіна, За заг. ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Гловник, 2004. – 96 с.	Дає можливість визначити рівень розвитку групи, а також порівняти між собою різні групи.	педагоги
1.6.	Методика спостереження групової взаємодії Р. Бейлз.	Психологічний клімат колективу / Упоряд. О.Марінушкіна, За заг. ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Гловник, 2004. – 96 с.	Призначена для вивчення великих груп, а також особливостей учасників іхніх взаємин.	педагоги

1.7.	Характеристика стилів взаємодії адміністрації з підлеглими В.П. Симонов	Психологічний клімат колективу / Упоряд. О.Марінушкіна, За заг. ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Гловник, 2004. – 96 с.	Дослідження стилів взаємодії адміністрації з підлеглими.	педагоги
1.8.	Анкета для діагностики психологочного клімату	Психологічний клімат колективу / Упоряд. О.Марінушкіна, За заг. ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Гловник, 2004. – 96 с.	Діагностика психологочного клімату в колективі.	педагоги
1.9.	Чи має ваша організація потребу в розвитку?	Психологічний клімат колективу / Упоряд. О.Марінушкіна, За заг. ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Гловник, 2004. – 96 с.	Дослідження потреб організації в розвитку.	педагоги
1.10.	Методика вивчення соціометричної структури групи	Психологічний клімат колективу / Упоряд. О.Марінушкіна, За заг. ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Гловник, 2004. – 96 с	Дослідження харakterу міжособистісних стосунків у групі.	педагоги
1.11.	Методика діагностики стилів взаємодії суб'єктів ліненджменту у верbalних показниках	Психологічний клімат колективу / Упоряд. О.Марінушкіна, За заг. ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Гловник, 2004. – 96 с	Визначення, якому з трьох основних стилів взаємодії віддається перевага під час спілкування суб'єкта менеджменту з підлеглими.	педагоги
1.12.	Анкета «Адміністрація очима педагогів»	Психологічний клімат колективу / Упоряд. О.Марінушкіна, За заг. ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Гловник, 2004. – 96 с		педагоги

1.13.	Вивчення психологочного клімату колективу	Психологічний клімат колективу / упоряд. О.Марінушкіна, За заг. ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Гловник, 2004. – 96 с.	Дослідження психологічного клімату колективу	педагоги
1.14.	Методика векторного моделювання освітнього середовища В.Ясвіною	Психологічний клімат колективу / упоряд. О.Марінушкіна, За заг. ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Гловник, 2004. – 96 с.	Визначення типів векторного моделювання освітнього середовища.	педагоги
1.15.	Визначення професійного вигорання педагогічних працівників, поведінки в конфліктних ситуаціях	Дослідження наявності стресу у педагогічних працівників за методикою Шеффера.	Визначення наявності стресу у педагогічних працівників.	педагоги
1.16.	Опитувальник «Якти поступаєш в конфліктній ситуації» К. Н.Томаса (адаптований варіант)	Психологічний клімат колективу / упоряд. О.Марінушкіна, За заг. ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Гловник, 2004. – 96 с	Дослідження поведінки людини в конфліктній ситуації.	педагоги
1.17.	Тест «Перевірка фахівців на здатність уникати конфліктів»	Психологічний клімат колективу / упоряд. О.Марінушкіна, За заг. ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Гловник, 2004. – 96 с	Дослідження здатності фахівця уникати конфліктів.	педагоги
1.18.	Тест «Оцінка фахівців на конфліктність»	Психологічний клімат колективу / упоряд. О.Марінушкіна, За заг. ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Гловник, 2004. – 96 с	Дослідження скількості фахівця до корфліктності.	педагоги

1.19.	Синдром «Емоційного вигорання» Вчитель Х.Маслач	Емоційне вигорання - Упоряд.: В.Дуляк. – К.: Гловник, 2007. – С. 128.	Призначена для вилірювання ступеня «емоційного вигорання» в професіях типу «людина-людини».	педагоги
1.20.	Дослідження професійної тривоги. Опитувальник Е. Ейдеміллера, В. Юстицького.	Л.В. Туріщєва, О.В. Гончаренко. Вивчення особистості школяра і педагога.	Дослідження професійної тривоги.	педагоги
1.21.	«Емоційне вигорання» В.Бойко	Емоційне вигорання - Упоряд.: В.Дуляк. – К.: Гловник, 2007. – С. 128.	Дослідження рівня сформованості психолічного захисту у формі «емоційного вигорання».	педагоги
1.22.	Дослідження індивідуальних особливостей працівників професійної діяльності	Опитувальник «Аналізмотивациї діяльності молодого педагога»	Туріщєва Л.В. Настільна книга практичного психолога: Навчально-методичний посібник для вчителя. – Х.: Вид. група «Основи», 2009. – 256 с	Дослідження наявності провідних мотивів діяльності молодого вчителя
1.23.	Методика «Індивідуальний стиль викладання». За А.К. Марковою, А.Я. Нікановою	Методика «Індивідуальний стиль викладання». За А.К. Марковою, А.Я. Нікановою	Туріщєва Л.В. Настільна книга практичного психолога: Навчально-методичний посібник для вчителя. – Х.: Вид. група «Основи», 2009. – 256 с.	Дослідження стилю викладання
1.24.	«Віддалені асоціації» (Невербална модифікація	Л. Богуславська, С.Гончаренко, Л.Кондратенко. Готовність дитини до школи . – К.: Гловник, 2004.- 122с.	Дослідження рівня розвитку креативних умінь.	педагоги

	тесту А.Меддіна)	Психологічний клімат колективу /Упоряд. О.Марінушкіна, Заг.ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Гловник, 2004. – 96 с	Провести само-аналіз і оцінити свої потенційні можливості в ролі фахівця – підприємця.	педа-гоги
1.26.	Тест «Оцінка фахівця на лідерство»	Психологічний клімат колективу /Упоряд. О.Марінушкіна, Заг.ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Гловник, 2004. – 96 с	Виявити у фахівця лідерські якості.	педа-гоги
1.27.	Тест «Оцінка фахівців на якість задатності говорити і слухати» В.Маклені	Психологічний клімат колективу /Упоряд. О.Марінушкіна, Заг.ред.. С. Максименко, О.Гловник. – К.: Гловник, 2004. – 96 с	Дослідження зачатності фахівців говорити і слухати.	педа-гоги
1.28.	«Моделі лекторного спілкування» І.М. Юсупова	Л. Терлецька Психологія зрілості: практикум. Навч. поб. – К.: Гловник, 2006. – 144с.	Дослідження моделей спілкування підприємця з учнями.	педа-гоги
1.29.	«Експертне оцінювання стилю спілкування педагога» І.М. Юсупова	Л.В.Туріщева, О.В.Гончаренко. Вивчення особистості школира і педагога.-Х.: «Основа», 2007. – 144с.	Дослідження стилю спілкування педагога.	педа-гоги
1.30.	Методика «Оцінка професійної діяльності педагога» С.І.Рогов	Методика «Оцінка професійної діяльності педагога» С.І.Рогов	Дослідження особливостей професійних функцій педагога.	педа-гоги

	Методика (Загальна оцінка психолого-психологічного клімату колективу) Е.І. Рогов.	Л.В. Туріщева, О.В. Гончаренко. Вивчення особистості школира і педагога.	Дослідження відношення членів педагогічного колективу до свого колективу.	педа-гоги
1.31.	Методика «Гуль-Сар» Л.Г. Почебут	Л.В. Туріщева, О.В. Гончаренко. Вивчення особистості школира і педагога.	Діагностика якості колективу.	педа-гоги
1.32.	Методика вивчення соціально-психологічного клімату (СПК) Снеткова В.М.	С. Сівак. Скринінг шкільного життя. Методика комплексного психодіагностичного вивчення стану навчально-виховного процесу загальноосвітньої школи. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2001. – 72 с.	Дослідження привабливості роботи	педа-гоги
1.33.	Методика «Моделі лекторського спілкування» І.М. Юсупова	Л.Терлецька. Діагностика професійних рис педагога // Психолог. Шкільний світ. – 2002. - № 8. – с.6	Дослідження рис професійної діяльності педагога, стилю викладання педагога	педа-гоги
1.34.	Методика «Експертного оцінювання стилю спілкування педагога» І. М. Юсупова	Л.Терлецька. Діагностика професійних рис педагога // Психолог. Шкільний світ. – 2002. - № 8. – с.7	Дослідження стилю спілкування педагога	педа-гоги
1.35.				

Література

1. Адаптація дітей (учнів/студентів до навчально-виховного процесу / наук. ред.: В. Г. Панок; авт. кол. 1 т.: Н. В. Сосновенко, А. І. Тінякова. Видання 2-е. – К.: Український НМЦ практичної психології і соціальної роботи, 2014. – 112 с.
2. Битянова М.Р.. Организация психологической работы в школе. М.: Совершенство, 1998. — 298 с.
3. Божович Л. И. Личность и её формирование в детском возрасте / Л. И. Божович. – СПб: Питер, 2008. – 400 с.
4. Бурлачук Л. Ф. Б91 Психодиагностика: Учебник для вузов. СПб.: Питер, 2006. - 351 с: ил. — (Серия «Учебник нового века»).
5. Вікова та педагогічна психологія: Навч. посіб.) О. В. Скрипченко, Л. В. Долинська, З. В. Огороднійчук та ін. – К.: Просвіта, 2001. 416 с.
6. Гріньова О.М., Терещенко Л.А. Дитяча психодіагностика: навчально-методичний посібник. – Вінниця: Нілан-ЛТД, 2015. – 227 с.
7. Детская практическая психология: Учебник / Под ред. проф. Т.Д. Марцинковской. — М.: Гардарики, 2004. — 255 с
8. Долгова В. И., Рокицкая Ю. А. Диагностико-аналитическая деятельность педагога-психолога на разных ступенях общего образования: Учебник. – М.: Изд-во ПЕРО, 2016. – 223 с.
9. Етичний кодекс психолога. Збірник нормативно-правових документів психологічної служби та ПМПК системи освіти України / Упоряд. Панок В. Г., Цушко І. І., Обухівська А. Г. Київ.: Ніка-Центр, 2005. - С. 429-435.
- 10.Ильина С. Е. Психодиагностическое обследование детей дошкольного возраста / С. Е. Ильина, Н. В. Сорокина // Дошкольная педагогика, № 5 (54), 2009. – С. 42-45.
- 11.Лаврова Г. Н. Методы диагностики и коррекции детей дошкольного и младшего школьного возраста: Учебное пособие. – Челябинск: Изд-во ЮУрГУ, 2005. – 90с.
- 12.Методичні рекомендації щодо впровадження цикло-

грам діяльності працівників психологічної служби : метод. рек. / авт.-упор.: В. М. Горленко, Ю. А. Луценко, В. Д. Острова, Н. В. Сосновенко, І. І. Ткачук ; за заг. ред. В. Г. Панка. – Київ : УНМЦ практичної психології і соціальної роботи, 2017. – 132 с. Режим доступа: <http://lib.iitta.gov.ua/709623/1/%D1%86%D0%B8%D0%BA%D0%BB%D0%BE%D0%B3.pdf>

13. Моргун В. Ф., Тітов І. Г. Основи психологічної діагностики. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. К.: Видавничий Дім «Слово», 2009. – 464 с.

14.Наказ МОН України від 20.05.2001 року № 330 «Про затвердження Положення про експертизу психологічного соціологічного інструментарію, що застосовується в навчальних закладах Міністерства освіти і науки України»

15.Павелків Р. В. Психодіагностичний інструментарій в умовах дошкільного закладу : навч. посіб. / Р. В. Павелків, О. П. Цигипало – Київ. : «Центр учебової літератури», 2017. – 296 с.

16.Панок В. Г. Прикладна психологія. Теоретичні проблеми : монографія / В. Г. Панок. – Київ : Ніка-Центр, 2017. – 188с.

17.Панок В. Г. Становлення психологічної служби системи освіти в контексті суспільних трансформацій в Україні / В. Г. Панок, Н. В. Лунченко // Вісник ХНПУ імені Г.С. Сковороди : Психологія. – Харків : ХНПУ, 2018. – Вип. 58. – С. 8-24.

18.Павелків Р.В., Цигипало О.П. Дитяча психологія: Навч. посіб. – К.: Академ-видав, 2008. – 432 с.

19.Положення про психологічну службу у системі освіти України / Офіційний вісник України від 17.08.2018., № 63, стор. 69, стаття 2185, код акта 91144/2018

20.Професійна орієнтація : підручник [для студентів] / Єгорова Є. В., Ігнатович О. М., Кобченко В. В., Литвинова Н. І., Марченко І. Б., Мерзлякова О.Л., Синявський В. В., Татаурова-Осика Г. П., Шевченко А. М. ; [за ред. О. М. Ігнатович]. – Кіровоград : Імекс-ЛТД, 2014. — 240 с.

21.Психологічна служба : Підруч. / [В.Г.Панок (наук. ред.), А.Г.Обухівська, В.Д.Острова та ін.]. – Київ : Ніка-Центр, 2016. – 362 с.

22.Психологічна служба: навчальний посібник / НАПН України, Український науково-методичний центр практич-

ної психології і соціальної роботи. – 2-е вид., стер. – Кам'янець-Подільський: Рута, 2013. – 328 с.

23. Семаго Н. Я., Семаго М. М. Теория и практика оценки психического развития ребенка. Дошкольный и младший школьный возраст. — СПб.: Речь, 2005. — 384 с.

24. Словник іншомовних слів / за редакцією члена-кореспондента АН УРСР О. С. Мельничука. Київ: Головна редакція «Українська радянська енциклопедія», 1974. – 776 с.

ВИРОБНИЧО-ПРАКТИЧНЕ ВИДАННЯ

Автори-упорядники:
В. М. Горленко, В. Д. Острова, Н. В. Сосновенко,
І. І. Ткачук

Застосування діагностичних мінімумів в діяльності працівників психологічної служби

Методичні рекомендації

Оригінал-макет А.А. Мельник

Підписано до друку 26.12.2018. Формат 60x84/16

Умовн. друк. арк. 6, 16. Об'єм даних 0,4 Mb

Тираж 100 пр. Зам. № 2/12

Видавець:

УНМЦ практичної психології і соціальної роботи,
01032, м. Київ, бульвар Т. Шевченка, 27-а,
тел/факс 252-70-11, e-mail: UCAP@ukr.net

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
суб'єктів видавничої справи ДК №4537 від 07.05.2013